

DIARI DE SESSIONS DE LA **COMISSIÓ D'HISENDA I PRESSUPOSTS** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 351-1992

Fq.Con.núm. 33/27

IX legislatura

Any 2016

Núm. 26

Presidència
de l'Honorable Sr. Vicent Serra i Ferrer

Sessió celebrada dia 7 de juny de 2016

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. Debat de l'escrit RGE núm. 965/16, presentat per la Sindicatura de Comptes, mitjançant el qual tramet l'informe 110/2015, sobre la rendició de comptes del sector públic local de les Illes Balears, corresponent a l'exercici 2014. [654](#)

II. Debat de l'escrit RGE núm. 6315/16, presentat pel Sr. Joan Rosselló i Villalonga, síndic major de la Sindicatura de Comptes de les Illes Balears, mitjançant el qual tramet l'informe 112/2016, sobre els convenis de col·laboració signats entre l'Administració General de l'Estat i l'Administració de la CAIB 2008/2014 en el marc de les anomenades "inversions estatutàries". [654](#)

III. Debat de l'escrit RGE núm. 6611/2016, presentat pel Sr. Joan Rosselló i Villalonga, síndic major de la Sindicatura de Comptes de les Illes Balears, mitjançant el qual tramet els informes 114/2016, 115/2016, 116/2016 i 117/2016, del compte general dels Consells Insulars de Mallorca, de Menorca, d'Eivissa i de Formentera, corresponent a l'exercici 2013. [654](#)

EL SR. PRESIDENT:

...la sessió d'avui. Bona tarda, senyores i senyors diputats. En primer lloc els demanaria si es produeixen substitucions.

No hi ha substitucions? Bé, idò, el següent que m'agradaria plantejar als portaveus és la possibilitat d'agrupar les tres exposicions que s'han de fer avui per part de la Sindicatura. Si no hi ha inconvenient les debatriem totes juntes, si no hi ha inconvenient tampoc per part de la Sindicatura...

Perfecte, idò queden totes agrupades en una intervenció única.

I. Escrit RGE núm. 965/16, presentat per la Sindicatura de Comptes, mitjançant el qual tramet l'informe 110/2015, sobre la rendició de comptes del sector públic local de les Illes Balears, corresponent a l'exercici 2014.

II. Escrit RGE núm. 6315/16, presentat pel Sr. Joan Rosselló i Villalonga, síndic major de la Sindicatura de Comptes de les Illes Balears, mitjançant el qual tramet l'informe 112/2016, sobre els convenis de col·laboració signats entre l'Administració General de l'Estat i l'Administració de la CAIB 2008/2014 en el marc de les anomenades "inversions estatutàries".

III. Escrit RGE núm. 6611/2016, presentat pel Sr. Joan Rosselló i Villalonga, síndic major de la Sindicatura de Comptes de les Illes Balears, mitjançant el qual tramet els informes 114/2016, 115/2016, 116/2016 i 117/2016, del compte general dels Consells Insulars de Mallorca, de Menorca, d'Eivissa i de Formentera, corresponent a l'exercici 2013.

Passam, per tant, a l'ordre del dia, que consisteix en el debat dels escrits RGE núm. 965/16, RGE núm. 6315/16 i RGE núm. 6611/16, presentats per la Sindicatura de Comptes de les Illes Balears i pel Sr. Joan Rosselló i Villalonga, mitjançant els quals trameten l'informe 110/2015, sobre la rendició de comptes del sector públic local de les Illes Balears corresponent a l'exercici 2014, en el cas del RGE núm. 965/15; referent als convenis de col·laboració signats entre l'Administració General de l'Estat i l'Administració de la CAIB 2008-2014 en el marc de les anomenades inversions estatutàries, en referència a l'escrit RGE 6315/16; i les informes 114/2016, 115/2016, 116/2016 i 117/2016, del compte general dels consells insulars de Mallorca, de Menorca, d'Eivissa i de Formentera corresponent a l'exercici 2013, pel que fa referència a l'escrit RGE núm. 6611/16.

Assisteix l'Hble. Sr. Joan Rosselló i Villalonga, síndic major de la Sindicatura de Comptes de les Illes Balears, acompanyat de l'Hble. Sr. Bernat Salvà i Alloza, síndic; l'Hble. Sr. Ferran Toll-Messia i Gil, síndic; i la Il·lma. Sra. Catalina Rotger i Fullana, secretària general.

Té la paraula l'Hble. Sr. Joan Rosselló i Villalonga per fer l'exposició oral.

EL SR. SÍNDIC MAJOR DE COMPTES DE LA SINDICATURA DE COMPTES DE LES ILLES BALEARS (Joan Rosselló i Villalonga):

President i membres de la comissió d'Hisenda, diputats i diputades, en aquesta compareixença presentarem de forma molt resumida el contingut dels informes objecte d'aquesta compareixença, que pretenen posar de relleu la situació econòmica financera dels ens fiscalitzats i l'estat de situació dels convenis signats en el marc de les anomenades inversions estatutàries durant el període 2008-2014, que era el període previst a la disposició transitòria novena de l'Estatut de les Illes Balears.

En primer lloc procedirem a presentar l'informe 110/2016, sobre rendició del comptes del sector públic local de les Illes Balears a l'exercici 2014. Aquest es tracta d'un informe de caràcter general que persegueix verificar el compliment de la normativa vigent en relació amb la formació, l'aprovació i la rendició de comptes. Aquest informe ha estat elaborat per l'àrea d'auditoria d'ens locals, i és per açò que deman que es doni la paraula al síndic Fernando Toll-Messia, síndic responsable d'aquesta àrea de la Sindicatura.

EL SR. SÍNDIC DE LA SINDICATURA DE COMPTES DE LES ILLES BALEARS (Fernando Toll-Messia i Gil):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, este informe 110/2015, sobre rendición de cuentas del sector público local de las Islas Baleares correspondiente al ejercicio 2014, lo aprobamos en consejo de Sindicatura el 17 de diciembre de 2015 y lo remitimos a los entes que están dentro del ámbito subjetivo del informe, al Parlamento y al Tribunal de Cuentas.

El artículo 18.2.b), que regula el Reglamento de régimen interior de la Sindicatura establece que todos los años en nuestro programa anual de actuaciones tenemos que incluir obligatoriamente un informe sobre rendición de entidades locales y sus organismos dependientes. Este año lo hemos separado del informe que es agregado o consolidado de cuentas anuales, y hemos hecho dos informes; de esta forma éste es más breve y se puede exponer antes. Se ha realizado el 16 de octubre, habida cuenta de que las entidades locales tienen hasta el 15 de octubre de cada año para rendir la cuenta del ejercicio anterior.

Los objetivos de este informe básicamente son, en primer lugar, verificar el cumplimiento de la normativa de distintas fases del ciclo presupuestario, verificar que la cuenta se ha formado antes del 15 de junio por parte de la intervención de los ayuntamientos, que se ha aprobado en pleno antes del 1 de octubre y que (...) de la Sindicatura antes del 15 de octubre. Por otra parte el segundo objetivo básico es una cuestión de transparencia, es decir, tenemos que determinar que la integridad de las cuentas anuales se ajusta al modelo de la ICAL, que reúne la información que exige esta norma de contabilidad local, que los balances cuadran, que no existen partidas extrañas...; y por último también tenemos que verificar el cumplimiento de que se nos haya remitido por parte de las entidades locales y sus dependientes la relación de contratos

antes del 18 de febrero del ejercicio, 18 de febrero respecto al ejercicio anterior.

Por lo tanto no es objeto de este informe hacer un examen exhaustivo de todas y cada una de las cuentas anuales que comprenden las entidades locales, es una revisión limitada de las entidades del ámbito subjetivo. ¿Y cuáles son?, pues básicamente son 78 corporaciones locales, 4 consells insulares, 66 ayuntamientos, 7 mancomunidades, 1 entidad local menor y 68 entidades dependientes de las anteriores, dependientes activas, que hayan estado activas en el 14.

Lo que es la cuenta general se forma básicamente por la de los ayuntamientos, empresas públicas, organismos autónomos y mercantiles dependientes cien por cien; esto es la cuenta general. Y luego hay un agregado en el que se incluyen fundaciones y mercantiles dependientes no al cien por cien.

Las conclusiones a las que llegamos analizando este informe, básicas, son que el 64% de las corporaciones locales rinden la cuenta del 14 en plazo; no la han rendido en plazo los tres consells insulares y 20 ayuntamientos que se relacionan en el informe y que no paso a leerles para no hacer esto más largo, porque consta en el informe. Sí que creo que es muy importante destacar el servicio de asistencia técnica que tienen los consells insulares; los ayuntamientos pequeños no disponen de infraestructura suficiente como para poder rendir cuentas; entonces los servicios de asistencia técnica tanto en Menorca como en Mallorca elaboran, forman y rinden la cuenta de los ayuntamientos. Es fundamental prever las jubilaciones de las personas que integran estos servicios, porque el día que se vayan los ayuntamientos, si no tienen este servicio, no podrán rendir cuentas. En Mallorca son 27 los pequeñitos y en Menorca son todos. Esto es fundamental, es muy importante.

A nivel de rendición destaca Menorca, es la mejor; tiene una rendición del 66,7%, básicamente motivada por este servicio de asistencia técnica, que les echa una mano muy importante. Por otra parte no han rendido cuentas el Consell Insular de Formentera, el Ayuntamiento de Sencelles y la Mancomunidad de Tramuntana; básicamente digo que no han rendido cuentas si analizamos del 3 al 13; hay varias cuentas de ejercicios que no han rendido. Hay que decir que también, como conclusión, la mayoría de corporaciones locales incumplen los plazos que hemos referido anteriormente respecto a la formación de la cuenta anual y el ciclo presupuestario. Tan solo el Consell Insular de Ibiza y los ayuntamientos de Alaior, Algaida, Bunyola, Lloseta, Muro y Santanyí cumplen todos los plazos.

Otra conclusión importante es que el 76% de las corporaciones locales prorrogan el presupuesto de forma automática, no lo aprueban el 1 de enero. Quiero hacer también otra reflexión importante en el sentido de que quizás, quizás, el plazo que establece la ley de las haciendas locales para rendir cuentas es un plazo excesivamente largo; estamos hablando del 15 de octubre; si han cerrado la contabilidad y la cuenta del ejercicio anterior el 31 de diciembre, tener diez meses y medio para rendir cuenta, con la tecnología del siglo XXI no parece tan complejo.

Hablemos ahora de la relación de contratos que nos han rendido antes de 28 de febrero. A esa fecha, la fecha de 28 de febrero, que es la fecha que tienen para rendir contratos, para pasar la relación de contratos y el cuerpo del expediente de aquellos que establece el artículo 29 del texto refundido de la Ley de contratos, no nos la habían remitido el Consell Insular de Formentera, los ayuntamientos de Inca, Puigpunyent i Sa Pobla, Santa Maria i Sineu; estos últimos son reincidentes. A 15 de octubre del 15, por el contrario, hay que decir que el 91% de los entes y las corporaciones locales habían presentado la declaración certificada de contratos. En términos generales la han remitido el 78% de las entidades del ámbito subjetivo del informe, con lo cual yo pienso que es un buen dato de rendición. Por islas, de nuevo Menorca es la que ha remitido la relación de contratos en plazo en un mayor porcentaje, un 62,5%, y el retraso de rendición medio ha sido de 66 días, salvo en consells insulares, que ha sido de 147 días, muy alto.

Por último, recomendaciones que hacemos en este informe son, en primer lugar, priorizar la rendición de la cuenta; es un objetivo fundamental para las entidades locales no solamente porque es una exigencia legal sino porque es un compromiso de transparencia con el ciudadano en el sentido de que estamos hablando de la gestión de fondos públicos.

En segundo lugar, formar la cuenta inmediatamente después de liquidar el presupuesto, no esperemos más. Si la rendimos en esas fechas, tendremos tiempo para ponerla a disposición, para colgarla en la web y para anticipar el cumplimiento de obligaciones.

En tercer lugar, aprobar el presupuesto el 1 de enero, evitando esa constante del 66% de las entidades de ámbito subjetivo de funcionar con presupuesto prorrogado.

Y en último lugar, es interesante ya que disponemos de una herramienta muy buena como es la plataforma del Tribunal de Cuentas, a la que estamos adheridas todas las sindicaturas, que las corporaciones locales a medida que van formalizando contratos, los vayan volcando en la plataforma, no esperar al último día para (...) hay que meterlos todos, porque tenemos un instrumento muy bueno de control, seguimiento y funcionamiento de expedientes.

Muchas gracias, Sr. Presidente.

EL SR. SÍNDIC MAJOR DE COMPTES DE LA SINDICATURA DE COMPTES DE LES ILLES BALEARS (Joan Rosselló i Villalonga):

En segon lloc procedirem a presentar l'informe número 112/2016, sobre convenis de col·laboració signats entre l'Administració General de l'Estat i la comunitat autònoma del període 2008-2014. Aquest es tracta d'un informe de caràcter específic, a iniciativa de la pròpia Sindicatura de Comptes.

El que voldria matisar, tot i que després remarcarà l'abast de l'anàlisi, voldria aclarir que la disposició transitòria novena, el que estableix és que en un termini no superior a 3 anys, la inversió de l'Estat s'ha d'establir atenent la inversió mitjana per càpita efectuada a les comunitats autònomes de règim comú. Acabat aquest període, aquestes inversions s'haurien de

substituir per un nou règim especial balear i per la creació d'un fons d'insularitat. A hores d'ara açò ja saben que no ha succeït.

Però també s'ha de tenir en compte de cara a aquest informe, que la inversió de l'Estat, el que es diu inversió de l'Estat comprèn tant la inversió directa, realitzada a través de ministeris o a través dels ens de l'Estat, com AENA, Ports, etc., com la inversió indirecta, sigui realitzada via convenis Estat amb ens locals, o via convenis Estat amb les comunitats autònomes, que al mateix temps poden signar amb altres ens locals. Aquest import, segons un acord de la Conselleria d'Hisenda i la Secretaria d'Estat de 2008, és el que hauria de sumar 2.800 milions d'euros, no el firmat només amb la comunitat autònoma. Això és una cosa que s'ha de remarcar.

En el cas d'aquest informe només analitzam convenis signats entre l'administració central i la CAIB entre 2008 i 2010, senzillament perquè després no hi ha hagut altres convenis signats, a part de pròrroques i addendes. Com que aquest informe ha estat elaborat per l'àrea d'auditoria de la comunitat autònoma, demanaria que es doni la paraula al Síndic Bernat Salvà, que ha estat qui ha fet el seguiment d'aquest informe.

EL SR. SÍNDIC DE COMPTES DE LA SINDICATURA DE COMPTES LES ILLES BALEARS (Bernat Salvà i Alloza):

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Tal com els ha indicat el Síndic Major, és un informe de caràcter específic, previst en els programes d'actuacions de la Sindicatura per als anys 2015-2016 i emmarcat en l'exercici de la funció fiscalitzadora de la Sindicatura, establerta a l'article 7 de la Llei 4/2004.

Pel que fa l'estructura informàtica d'aquest informe, cal dir que conté 8 apartats que són els següents: presentació; objectius; abast i limitacions; aspectes generals; procediment de gestió, execució i control; anàlisi de cada un dels convenis i el conseqüent resultat de la fiscalització; un altre apartat de conclusions generals i finalment un darrer que correspon a les recomanacions.

Pas a resumir els aspectes més rellevants de l'informe. La disposició transitòria novena del nostre Estatut, estableix que mentre les Corts Generals no aprovin la modificació de la Llei de règim especial de les Illes Balears i, en tot cas, en un termini no superior a 7 anys, la inversió de l'Estat a les illes s'ha d'establir en funció de la inversió mitjana per càpita feta a les comunitats autònomes de règim comú, determinada segons la normativa estatal. Així mateix, per atendre aquest compromís inversor, la pròpia disposició transitòria contempla que el Govern de la comunitat autònoma ha de proposar al Ministeri d'Economia i Hisenda, els convenis oportuns per executar els programes i les accions estatals corresponents en les matèries següents: R+D+I, transports, ports, medi ambient, ferrocarril, carreteres, obres hidràuliques, protecció del litoral, costes i platges, parcs naturals i infraestructures turístiques.

Cal destacar que, si bé la disposició transitòria no quantifica la inversió a executar al llarg del període 2008-2014, la part expositiva, amb la referència que ha fet el Síndic Major, la

majoria dels convenis signats, estableixen que aquesta no ha de ser inferior als ja famosos 2.800 milions d'euros.

Per altra banda, convé no perdre de vista la sentència del Tribunal Constitucional, de 28 de juny de l'any 2010, que correspon a l'Estatut de Catalunya, una sentència sobre l'Estatut..., que determina que, com a potestat de l'Estat, el fet de decidir sobre els instruments per al finançament a les comunitats autònomes, en virtut de les necessitats de cadascuna i que en cap cas, les disposicions addicionals que figuren en els estatuts d'autonomia, no poden tenir efecte directament vinculats per l'Estat, atesa la competència exclusiva que sobre la matèria li atribueix l'article 149.1.14 de la Constitució espanyola.

Amb aquests antecedents i per materialitzar la inversió de l'Estat a través de la comunitat, durant els exercicis 2008, 2009 i 2010, se signen una sèrie de convenis de col·laboració, per un import aproximat de 860 milions d'euros. Tot i que la quantitat, efectivament, transferida a la comunitat és un per un valor aproximadament de 360 milions. Ara bé, cal recordar el context econòmic d'aquests anys. Per una banda, la caiguda d'ingressos de la comunitat per l'efecte de la crisi econòmica, la rigidesa de la despesa pública i el conseqüent increment del dèficit públic. Això va provocar una manca substancial de liquiditat a la comunitat i que la major part dels 360 milions d'euros de fons procedents de l'Estat, es destinaren a finançar altres despeses, que res no tenien a veure amb l'execució de les inversions estatutàries.

Aquests aspectes són summament importants per entendre, no tan sols l'origen, sinó també el desenvolupament posterior del compromís d'inversió de l'Estat a les Illes Balears, així com també del compliment i de l'incompliment en alguns casos dels compromisos de la comunitat envers l'Estat, pel que fa a l'execució de les inversions. Compromisos que per ambdues parts que tant per la durada i la intensitat de la crisi econòmica, per una banda, com la necessitat de controlar el dèficit i el deute públic excessiu, per l'altra, acabaran desvirtuant-se i convertint en alguns casos en un problema financer allò que havia de produir una millora en les infraestructures per als ciutadans de les nostres illes.

Quant l'àmbit, objectiu i abast, s'ha de dir que no és l'objecte de l'informe pronunciar-nos sobre si la decisió dels diferents executius ha estat encertada o no, com tampoc no ho és valorar si la xifra de 2.800 milions d'euros és o no la correcta, ni fer l'anàlisi de les inversions fetes directament per l'Estat, ni dels convenis subscrits per l'Estat amb els consells insulars directament. Els objectius generals establerts per la Sindicatura per a la fiscalització dels 22 convenis d'inversions, signats durant els referits exercicis i que figuren a l'informe han estat els següents: comprovar el nivell de l'administració territorial responsable de l'execució de les inversions; analitzar la situació de cada projecte d'inversió i la comparació amb el calendari prèviament establert per dur-los a terme, fent una anàlisi completa i detallada dels ingressos rebuts i de les despeses efectivament executades; l'anàlisi del risc relatiu, derivat de la possibilitat de reintegrament a l'Estat dels fons rebuts i no executats, en virtut de les dates límit fixades en el convenis per a la realització de les inversions, incloses les possibles pròrroques; el control dut a terme per la comunitat,

tant d'inversions executades directament, com d'aquelles l'execució de les quals correspon a altres nivells d'administració territorial, consells insulars, ajuntaments, o distints consorcis.

Des del punt de vista pressupostari, l'informe reflecteix la situació a 31 de desembre del 2014, darrer exercici del qual es disposa de dades comptables. No obstant això, s'analitza de forma retrospectiva la vigència dels convenis des del moment de la seva signatura.

D'altra banda, l'informe s'ha tancat el mes de maig de 2015, si fins aquesta data s'han produït fets significatius que afectin l'evolució i la situació dels convenis s'ha considerat adient incloure'ls a l'informe de manera que la situació descrita sigui un reflex el més real possible de la situació de les inversions en el moment de la seva aprovació.

La CAIB ha portat a terme directament o mitjançant els seus ens instrumentals l'execució de 14 dels 22 convenis signats amb l'Administració General de l'Estat, per executar els 8 restants la comunitat ha formalitzat 13 convenis de desenvolupament amb els diferents consells insulars, la Universitat i el Consorci Urbanístic per a la Rehabilitació i Embelliment de la Platja de Palma, amb un import màxim d'inversió de 156 milions d'euros.

El finançament inherent a aquestes inversions s'ha transferit cap a les altres administracions territorials a mesura que justificaven l'execució de les inversions, per la qual cosa també s'inclouen a l'àmbit de les actuacions d'aquest informe.

Les característiques més rellevants d'aquests convenis de desenvolupament signats amb les administracions que els he indicat es fonamenten, a més de l'àmbit territorial i competencial de les administracions involucrades en la transferència del finançament i en l'execució i justificació de les actuacions desenvolupades, en concret, les aportacions a realitzar per l'administració de la comunitat es realitzen amb la justificació prèvia de la despesa executada per l'administració corresponent, tot i que l'administració de la comunitat ha rebut prèviament el finançament per part de l'Estat.

L'execució de les actuacions és desenvolupada pels consells insulars, la Universitat i el consorci abans esmentat d'acord amb els seus àmbits competencials.

La justificació de les despeses s'ha de presentar mitjançant certificació de l'administració de la comunitat i és aquesta la responsable de preparar la justificació global del conveni tal com s'ha d'enviar a l'Administració General de l'Estat.

Quant al procediment de gestió, execució i control s'ha de dir que a nivell administratiu no es diferencien dels procediments de la resta de convenis de col·laboració que signa l'administració de la comunitat i que són competència de les diferents secretaries generals.

A més dels procediments esmentats, el control de la gestió i execució dels convenis de col·laboració en matèria d'inversions es realitza a un triple nivell. El primer nivell és la Comissió Mixta d'Economia i Hisenda, Estat-comunitat

autònoma de les Illes Balears, com a òrgan bilateral de relació entre ambdues administracions en matèries fiscals i financeres. És simptomàtic que només es va celebrar, d'aquesta comissió, una sola reunió.

El segon nivell és la Comissió Interdepartamental de les Inversions Estatutàries, com a òrgan d'assessorament i de suport en la representació de les Illes Balears en la Comissió Mixta d'Economia i Hisenda, esmentada a l'apartat anterior, en tot allò relatiu a la formulació de propostes, coordinació i seguiment de les inversions, d'acord amb el que estableix la disposició transitòria novena del text estatutari esmentat. Es feren cinc reunions d'aquesta comissió.

El tercer nivell inclou cadascuna de les comissions de seguiment dels convenis de col·laboració. Cada conveni preveu la constitució d'una comissió de composició paritària entre les administracions signants del conveni. Se celebraren 102 reunions CAIB-Estat i 29 CAIB-consells insulars.

Amb l'objecte de determinar el seguiment que aquests òrgans han efectuat sobre les inversions estatutàries, es desenvolupen a l'informe les actuacions dutes a terme per a cadascun d'aquests.

Quant a l'anàlisi dels convenis objectes del present informe, s'ha efectuat a partir de la documentació remesa per la Direcció General de Coordinació del Govern, aquest òrgan ha estat el responsable des de l'any 2012 de vetllar per una execució i justificació adients i en termini del convenis.

En relació amb l'execució de les inversions, la Sindicatura ha revisat les dades remeses per la Direcció General de Coordinació del Govern i les ha analitzat comparativament amb l'execució pressupostària extreta del major d'ingressos i despeses inclosos al fons finalista a 31.201, des de l'any 2008 al 2014.

El resultat d'aquesta anàlisi comparativa, així com les incidències detectades durant el treball de fiscalització figuren als epígrafs corresponents a cadascun dels 22 convenis objectes de l'informe.

Abans d'entrar en l'apartat de conclusions i recomanacions cal esmentar que el 3 de desembre del 2015 es va signar un protocol d'intencions entre l'administració de l'Estat i la comunitat autònoma per a l'impuls financer de les actuacions inversores. Aquest protocol inclou una sèrie d'acords globals que possibiliten l'adaptació dels calendaris d'execució i justificació dels convenis i la reversió d'ingressos per a reintegrament mitjançant la signatura de nous convenis.

Quant a les conclusions generals, els enumer: primera, la manca de reunions de la Comissió Mixta Estat-comunitat impedeix efectuar el seguiment de les inversions previst a la disposició transitòria novena de forma global amb la inclusió de les inversions efectuades directament per a l'Administració General de l'Estat i aquelles pactades directament amb els consells insulars.

Malgrat la xifra de 2.800 milions d'euros que figura en la part expositiva de la majoria dels convenis a 31 de desembre de

l'any 14 la quantitat realment emparada en convenis és de 860 milions, transferint-se efectivament a la comunitat fons pel valor de 360 milions.

Dels 500 milions restants pendents de transferir, n'hi ha 386 que corresponen al conveni número 24 que és el del ferrocarril, el qual es troba caducat per haver finalitzat la seva vigència en data 29 del 12 del any 14, sense haver subscrit cap addenda addicional posterior a l'addenda segona, de data 12 de gener de l'any 2011, que estableixi els compromisos de finançament de l'Administració General de l'Estat per a l'execució de les actuacions previstes.

Els 113 milions d'euros restants corresponen als convenis número 4, millora i embelliment de la Platja de Palma, i al número 23, actuacions i infraestructures 2010, que tracten sobre el tren a Mallorca, el Port de Ciutadella i el drenatge de les autopistes d'Eivissa, per valor de 63 milions d'euros i 50 milions d'euros, respectivament, per la qual cosa es continua reclamant la signatura de les addendes corresponents. En el cas del conveni número 23 la comunitat estaria en disposició de justificar el cent per cent de les actuacions.

Tercera, a causa de la crisi, i en virtut del principi de caixa única, s'han fet servir els fons finalistes rebuts *ex ante* per fer front al pagament de despeses diverses, la manca de liquiditat que ha sofert la comunitat en els darrers anys ha dificultat la realització de les inversions.

Quatre, de forma agregada es considera que existeix un risc de reintegrament significatiu per valor de 45 milions d'euros, malgrat aquesta quantitat es pot veure minorada significativament a resultes de la signatura del protocol d'intencions Estat-comunitat autònoma per a l'impuls financer d'actuacions inversores, signat el passat 3 de desembre del 2015.

Les diferències detectades entre les dades trameses pels diferents òrgans gestors mitjançant la Direcció General de Coordinació del Govern i aquelles reflectides comptablement posen de manifest una manca de coordinació en el control i seguiment del procés d'execució d'aquests convenis, sí, sí. La veracitat i regularitat de les actuacions portades a terme per l'ens del sector instrumental de la comunitat han estat certificades pel mateix gerent de l'entitat respectiva i no per la Intervenció General de la comunitat com ha sol·licitat en diverses ocasions l'Administració General de l'Estat en les comissions de seguiment, tot i que aquesta exigència no figurava en el corresponents convenis.

El mateix ocorre amb el certificat que acredita que el finançament de la inversió no ha estat també amb càrrec a altres fons.

El seguiment del projecte executat en el marc de les inversions es dificulta pel fet que si bé els ingressos s'han consignat majoritàriament via fons finalista 31.201, no ha estat així amb les despeses de determinats convenis que o bé s'han realitzat via altres fons finalistes o bé s'han justificat amb despeses de partides no finalistes tot i que lligades als convenis esmentats.

Finalment, i quant a les recomanacions, aquestes són les següents: instrumental, convenis, addendes i actuacions necessàries per desenvolupar el contingut dels acords prevists al protocol d'intencions entre l'Administració General de l'Estat i la comunitat per a l'impuls financer d'actuacions inversores, de data 3 de desembre de 2015.

Centralitzar el control i el seguiment de les inversions en un únic òrgan que impulsi la tramitació del conveni, l'execució i la justificació de les inversions dintre dels terminis establerts.

Reclamar a l'Estat l'existència d'un sol interlocutor que permeti una aplicació homogènia pel que fa als criteris de justificació de les inversions efectuades, les pròrrogues o les addendes de finançament.

Efectuar un seguiment comptable exhaustiu de les despeses i dels ingressos afectats pel finançament de la disposició transitòria novena.

Calcular les desviacions de finançament acumulades i de l'exercici i tenir-les en compte en els resultat pressupostari i en el romanent de Tresoreria de la comunitat autònoma.

Moltes gràcies per la seva atenció.

EL SR. SÍNDIC MAJOR DE LA SINDICATURA DE COMPTES DE LES ILLES BALEARS (Joan Rosselló i Vilallonga):

Bé, moltes gràcies. Els informes número 114, 115, 116 i 117 de l'any 2015, sobre els comptes generals del consells insulars de l'exercici 2013, varen ser aprovats per la Sindicatura el dia 11 de març de 2016 i tramesos tot seguit al Parlament i als consells.

Tot i que es tracta de quatre informes amb entitat pròpia cadascun d'ells, elaborats i redactats de forma simultània amb criteris tècnics homogenis, la presentació d'aquests informes la fem habitualment de forma conjunta. És el que seguidament faré.

La finalitat dels informes és analitzar de forma integral l'activitat econòmica financera reflectida en el compte general de cada consell i les seves entitats dependents. En aquest sentit, l'anàlisi té el mateix abast que el que es fa sobre els comptes de la comunitat autònoma o la Universitat, és a dir, una revisió completa del compte.

Pel que fa a l'estructura dels informes tots comencen per una anàlisi del balanç i el resultat econòmic patrimonial. A continuació recullen l'estat d'execució del pressupost i de la memòria dels comptes. Finalment, hi ha un apartat dedicat a les empreses, a les entitats dependents i vinculades a cada consell.

Des de l'exercici 2010 els informes sobre el compte general no inclouen la fiscalització de les subvencions i els contractes de cada consell, la qual cosa es du a terme a partir d'un informe específic, el darrer analitzava la contractació de l'any 2011, que mostra la situació de forma transversal i permeten examinar més a fons aquestes matèries. En particular, voldria esmentar que al programa d'actuacions 2016 hi ha previst un informe

específic sobre contractació transversal a tots els consells insulars que abraçarà el període 2011-2014.

Seguidament passaré a explicar els elements més importants de l'informe. Pel que fa a l'opinió, els informes de 2013 recullen una part destinada a l'opinió financera i de legalitat, però aquesta només referida al compliment de normativa d'estabilitat pressupostària i aquella que afecta la gestió de fons públics, excepte contractació i subvencions, sobre el compte de l'administració general de cada consell, on es destaquen les limitacions a l'abast i les excepcions significatives observades per tal que, de forma resumida i sintètica, sigui possible fer-se una idea de la situació econòmica financera de cada consell. En tots casos, això només em refereix a l'opinió, s'ha conclòs que tret de les limitacions i excepcions que es detallen a cada un dels informes, la informació s'ha presentat d'acord amb els principis comptables i amb la normativa legal d'aplicació. És a dir que l'opinió és favorable.

És important entendre, però, que les limitacions a l'abast ens indiquen que aspectes importants de la fiscalització no s'han pogut realitzar bàsicament per manca d'informació per part dels consells. En canvi, les excepcions recullen les incorreccions materials detectades en aplicació dels procediments fiscalització aplicats.

En aquest sentit, cal dir que les excepcions i les limitacions a l'abast no varien respecte del 2012 tant pel que fa al seu nombre com al seu contingut. Això vol dir que si es van repetint les limitacions i les excepcions vol dir que els consells no fan gaire cas de les recomanacions que pugui fer la Sindicatura de Comptes. Moltes qüestions són qüestions purament comptables, però no amb diferència de criteris sinó en base a l'aplicació de la normativa vigent.

La limitació de l'abast, faré una breu síntesi, la limitació de l'abast més rellevant i que afecta tots els consells és la referida a la informació incompleta sobre litigis i reclamacions. N'hi ha d'altres com el tractament d'amortitzacions, l'elaboració de l'inventari de béns i drets, la comptabilització dels comptes lligats a les inversions, que també són importants, però jo crec que no tant com aquest fet que els consells no disposin d'una informació completa sobre els litigis que tenen pendants i sobre les reclamacions que els puguin venir. Hi ha una informació molt dispersa i moltes vegades no és íntegra, no la tenim tota.

Pel que fa a les principals excepcions, hi ha una qüestió fonamental que és el tema de les bestretes que afecta tots els consells, excepte el de Formentera. El càlcul incorrecte del romanent de tresoreria, la inadequada provisió de riscos i despeses en els litigis d'acord amb el punt que havia assenyalat anteriorment.

Tot seguit resumiré de forma esquemàtica les principals dades de la cotització dels informes de manera que se'n pugui extreure una idea conjunta de tot. Pel que fa a l'estabilitat pressupostària, que és un tema que hi ha molt de seguiment, des de l'aprovació del pacte de sostenibilitat i estabilitat pressupostària se'n fa molt de ressò, s'ha de calcular, com ja se sap, en base al Sistema Europeu de Comptes SEC-95, que ja ha canviat al SEC-2010.

Cal tenir en compte que el 2013 la liquidació del pressupost a les entitats locals a 31 del 12 del 2013 s'havia de realitzar en posició d'equilibri, és a dir, tots els consells havien de presentar una posició d'equilibri en el seu tancament, o superàvit, cosa que no passa gaire sovint, segons la Llei d'estabilitat pressupostària.

Pel que fa a la regla de despesa aquesta, és a dir, l'evolució de la despesa d'un any en relació amb l'altre no podia superar un creixement d'un 1,7%.

Pel que fa a cada consell, en el Consell de Mallorca la liquidació del pressupost consolidat presenta un superàvit de 36 milions d'euros i la regla de despesa es compleix perquè hi ha una caiguda d'un 7,9%. L'endeutament és manté per sota del 75% dels ingressos corrents consolidats, és a dir, que en principi respectaria totes les condicions d'estabilitat, però que consti que només és sobre el paper, després veurem que les excepcions afecten precisament aquest resultat.

En el cas del Consell de Menorca, la liquidació del pressupost consolidat presenta un superàvit de 3,8 milions d'euros que s'hauria de destinar a reduir l'endeutament. La regla de despesa, per al cas de Menorca, s'incompleix, és a dir, que el creixement de la despesa supera l'1,7%, i més important, l'endeutament està per sobre del 75% dels ingressos corrents i arriba al 98,7% dels ingressos.

Pel que fa al Consell d'Eivissa, la liquidació del pressupost consolidat dona un superàvit d'11 milions d'euros, el que passa és que està calculat sense aplicar criteris SEC, és a dir que determinats ajustaments que es fan de forma comptable la intervenció no es va realitzar. Atès aquest resultat d'11 milions d'euros positius, segons la Intervenció 6,8 milions d'euros s'haurien de destinar a reduir endeutament, cosa que tampoc no ha succeït. L'informe d'Intervenció no avalua el compliment de la regla de despesa i tampoc el pes de l'endeutament. Per tant, no hi ha pronunciament en aquest sentit.

En el cas del Consell de Formentera la liquidació del pressupost dona un superàvit de 3,4 milions, però no és consolidat, és a dir, els ens dependents no els té en compte. L'informe d'Intervenció al mateix temps certifica el compliment de la regla de despesa i calcula el pes de l'endeutament en el 36,8% per motius obvis, perquè és un municipi i només recentment és un consell.

Pel que fa al balanç de situació, presentaré només els aspectes més rellevants per fer-nos una idea de la posició global dels consells. Com a valoració global, dit així, i sobre el paper, és a dir, teòricament, podríem dir que la posició dels consells és bona i ha millorat significativament des de 2011. Podem dir açò perquè els consells tenen comptabilitzats com a pendants d'ingressar un volum important de recursos, sí, en el cas de... són 338 milions d'euros; és a dir, els consells tenen pendent de cobrar d'altres administracions 338 milions d'euros, que bàsicament, en un 80% aproximadament, excepte el Consell de Formentera i una mica menys el Consell d'Eivissa, els ho deu la pròpia CAIB, és a dir, que un 80% de 338 milions d'euros corresponen a pagaments que hauria de fer la comunitat autònoma als consells insulars.

Per altra banda, aquesta dada podria ser una dada positiva, a més, tenen un volum important de tresoreria, sumant els tres consells, perdó els quatre consells, hi ha 118 milions en caixa, qualcun en té 80, qualcun en té 40, bé, 40 no pot ser, uns 20, 11 i 11 em sembla que és, i el de Formentera una mica menys; és a dir que, si sumes tot allò que se li deu més tot allò que té en caixa, donaria una posició financera realment positiva que li permetria cobrir tots els deutes o tots els pagaments pendents a proveïdors, que sumen 119 milions d'euros, d'acord?, sense problemes, i encara els permetria una reducció important del deute, que ja ha minvant molt respecte del 2012. El 2013 hi havia 277 milions d'euros, això vol dir una reducció de 28 milions d'euros d'un any a un altre. És a dir, que vist així, sumant tot el que tenen en caixa o els deuen, podria pagar perfectament a proveïdors i encara podria reduir endeutament, que en algun cas ve obligat per llei, com en el cas del Consell d'Eivissa i en el de Mallorca; el de Mallorca, de fet, té prevista una (...) als ajuntaments de 37 milions d'euros.

Tot i que aquests són els comentaris per al conjunt, els quatre consells presenten una situació semblant, si bé la posició més delicada la presenta, almenys damunt el paper, el Consell de Menorca; com hem dit abans té un volum d'endeutament molt elevat, el 98% dels seus ingressos corrents, i un volum de deutors molt petit, és a dir, en comparació amb la resta no està en la millor posició. A tot això hi ha un element que distorsiona aquesta situació, tant a nivell agregat com a nivell de comparació entre els consells: és el tema de la comptabilització de les bestretes, del model de finançament a partir de 2008, però d'aquesta qüestió en faré una reflexió al final de la intervenció.

Pel que fa als pressupostos, deixant de banda el balanç de situació, pel que fa als pressupostos no entraré a valorar si hi ha pujades o baixades de pressupostos respecte d'un any a un altre, sigui la despesa o siguin els ingressos, perquè aquesta informació la teniu disponible, però sí que he extret una sèrie de conclusions que em sembla que són rellevants perquè es puguin presentar aquí. En primer lloc, a tots els consells el pressupost inicial dista moltíssim del pressupost final, amb desviacions que es mouen entre un 13% per a Formentera i un 87% per a Mallorca, és a dir, començam amb un pressupost i en el cas de Mallorca arribam a un pressupost definitiu un 87% superior; en el cas de Formentera només seria d'un 13%. Segon, i més important: la majoria de modificacions de crèdit -per incrementar el pressupost es fa via modificacions de crèdit- es van realitzar amb el recurs d'incorporació de romanents, és a dir, bàsicament són inversions no executades; d'aquí la importància del càlcul correcte del romanent de tresoreria, perquè si no és ajustat es podria estar finançant despesa sense una tresoreria real, que això en realitat és el que està succeint; bé, succeiria si s'executessin totes les inversions.

Tercer element: pel que fa als percentatges d'execució del pressupost de despesa dels consells, és a dir, obligacions reconegudes, podem destacar que han millorat respecte del 2012, és a dir, s'executa més despesa, però així i tot són molt baixos, com a màxim superant lleugerament el 50% dels crèdits definitius; és a dir, la situació, en resum, seria que tenim un pressupost -posaré un exemple, ara- tenim un pressupost a 100, l'increment un 50% i executam un 50% d'aquest 150 que havíem dit al principi. A tots els consells succeeix això excepte

al de Formentera, perquè com que té el rang també de municipi, aquest fet fa que l'execució no tenguim..., el nivell d'execució va més lligat a despeses corrents que no a inversions; el pes de les inversions a Formentera és molt més petit que no el d'altres consells; com que executa molta més despesa corrent, doncs la despesa corrent sempre té un nivell d'execució una mica més elevat que no el de les inversions. Un exemple molt clar, per individualitzar-ho, el trobam al Consell de Mallorca amb una partida, només per posar un exemple: la partida inicial d'inversions era de 55 milions d'euros; aquesta partida es va ampliar en 211 milions d'euros, 211 milions d'euros, és a dir, multiplicam per 4 quasi la inicial, i només se'n van executar 47.

En gairebé tots els casos s'han observat -ja no parl de pressupost sinó de resultats- en gairebé tots els casos s'han observat incidències importants pel que fa al càlcul correcte del romanent de tresoreria. És a dir, el romanent de tresoreria normalment està sobrevalorat. Açò vol dir que si tinguéssim en compte aquestes incidències que es detallen a l'informe en la majoria de casos el romanent seria més petit, especialment en els casos de Mallorca i Eivissa. Això podria generar tensions de caixa, perquè en cas d'incorporar romanents teòrics es podria estar autoritzant a realitzar una despesa per a la qual no existeix finançament, i les bestretes són la major d'aquestes incidències, com veurem després.

Finalment, per la part pressupostària només voldria esmentar que els expedients de reconeixement extrajudicials de crèdit aprovats per cada consell durant l'exercici van minvar respecte del 2012, però així i tot van ser prou rellevants, sumant un total de 4 milions d'euros. Val a dir que es tracta de reconeixements d'obligacions per part dels consells que són nuls de ple dret, perquè es va tramitar de forma incorrecta els expedients, com per exemple es van realitzar despeses sense partida pressupostària, i en molts casos, fins i tot a Mallorca, els expedients que s'han tramitat per donar cobertura a aquestes despeses s'han tramitat amb informes de la Intervenció amb objeccions essencials, és a dir, es tramita malament una despesa i una vegada es vol corregir fins i tot aquesta correcció la Intervenció presenta objeccions significatives.

Quant a conclusions i recomanacions, ja per acabar, podríem concloure que la posició financera dels consells és bona, significativament millor que la de la CAIB, que la situació de la CAIB. Per açò almenys caldria reflexionar si té sentit que els consells tinguin aquests volums de recursos davant una CAIB que està en una situació crítica, màxim quan hi ha signes evidents que tenen moltes dificultats per exercir les seves competències pel que fa a l'execució de projectes d'inversió. En segon lloc, la situació, aquesta bona situació per part dels consells, queda parcialment emmascarada una vegada es té en compte la qüestió de les bestretes, la comptabilització de les quals afecta les variables més rellevant tant del balanç de situació, és a dir, deutors i estalvi net, com pressupostari pel que fa a romanent de tresoreria. En conjunt estam parlant d'un problema, d'una quantitat d'uns 121 milions d'euros.

Per anar acabant hem d'assenyalar que en total els informes contenen 31 recomanacions per a la millora de la gestió econòmica financera del Consell de Mallorca, 16 per a Menorca, 26 per a Eivissa, i per al Consell de Formentera també 24. Són xifres molt semblants a les de l'any 2012, la qual

cosa una altra vegada, donat que les incidències es van mantenint i les recomanacions es continuen fent, indica una altra vegada que tampoc molt de cas no fan a les recomanacions de la Sindicatura.

Una recomanació que no apareix a cap dels informes es refereix al tractament de les bestretes. En realitat aquesta recomanació no s'ha de fer als consells insulars, ni tan sols no s'ha de fer al Govern balear, s'ha de fer al Parlament, que és el que va aprovar la Llei de finançament dels consells insulars. La llei -no record ara..., la 3/2014, em sembla que és- només abordava el tema de com el Govern passaria unes bestretes que són extrapressupostàries a pressupostàries, i el que venia a dir és que a mesura que el Govern, que l'administració tenguí o disposi de recursos pressupostaris, les bestretes passaran de ser extrapressupostàries a pressupostàries; però una qüestió que no va quedar gens clara, que està enlaire, que després tindrà conseqüències a informes que duren posteriorment aquí, és una qüestió molt clara: les bestretes s'han de tornar o no s'han de tornar? Aquesta és una qüestió rellevant perquè, com que no diu res, cada consell està interpretant..., els consells interpreten una cosa, els consells, a part d'interpretar una cosa que és diferent de la que interpreta la comunitat autònoma, entre ells, és a dir, cada un dels consells té una actitud diferent davant aquestes bestretes, de manera que tot neix perquè hi ha un tema que no ha conclòs, que és aquest tema de si les bestretes s'hauran de tornar o no, és a dir, si són retornables o no; si això, com que eren bestretes per a la millora del model de finançament que es van repetir 2008, 9, 10, 11 i... i 13 -el 14 ja no perquè ja hi ha el model de finançament- hi ha una incertesa allà dins que està afectant la comptabilització tant dels comptes de la comunitat com dels consells insulars, que puja a 121 milions d'euros.

Per tant la meua recomanació aquí és que si algun dia tenen oportunitat iniciïn una modificació, suggereixo una modificació de la Llei de finançament dels consells insulars per abordar aquest tema, perquè és un tema que un dia o un altre haurà de sortir, i aleshores els comptes de consells i d'administració se'n veuran afectats de forma bastant important. I, insisteix, això és independent del fet que la llei digui que es tornaran pressupostàries quan hi hagi disponibilitat pressupostària. Són dues qüestions que són totalment diferents.

I amb això hauríem acabat les tres intervencions. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Rosselló. Per tal de formular preguntes o observacions tot seguit procedeix la intervenció dels grups parlamentaris de major a menor, tret del grup al qual pertany la Presidència del Govern, el qual intervindrà en darrer lloc, segons l'article 80 del Reglament del Parlament de les Illes Balears.

Però abans m'agradaria preguntar als portaveus i al Sr. Rosselló si la contestació a cada una de les intervencions dels grups parlamentaris serà global o la vol fer individualment.

EL SR. SÍNDIC MAJOR DE COMPTES DE LA SINDICATURA DE COMPTES DE LES ILLES BALEARS (Joan Rosselló i Villalonga):

Conjunta.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé, idò serà global la contestació.

Per tant, pel Grup Parlamentari Popular té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Antoni Camps, per un temps de quinze minuts.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Moltes gràcies al síndic major i als síndics que ens acompanyen i moltes gràcies per les seves explicacions.

Començaré pel darrer, amb les bestretes. Crec que les bestretes, l'error no ve de la Llei de finançament dels consells insulars, en tot cas, crec que l'error vendria del moment en què es creen aquestes bestretes, bestretes que, com molt bé recordava el síndic major, són extrapressupostàries, per tant, estan fora del pressupost, no hi ha una partida pressupostària específica d'aquestes bestretes. Per tant, quan hi va haver doblers es van pagar i quan no hi va haver doblers no es van pagar. I a partir del 2009, 2010 comença a haver ja problemes per poder fer efectives aquestes bestretes, fins arribar a l'acumulació ni més ni menys de 121 milions d'euros.

Per tant, aquí el que hem de fer és aquests 121 milions d'euros passar-los als pressuposts, i si a l'any que ve, 2016, nosaltres vam fer una esmena als pressuposts per incloure una part, no sé si eren 3 milions d'euros d'aquestes bestretes, hi van votar en contra, en fi. Per tant, nosaltres sí que estam a favor que es vagin pressupostant aquestes bestretes, però evidentment és una voluntat de l'actual equip de govern que, pel que veig, de moment no tenen cap intenció de pressupostar o de posar en partides pressupostàries aquestes bestretes.

En qualsevol cas, quant als informes dels consells insulars, sí que m'agradaria destacar diverses qüestions, una que ha dit el síndic major i heu fet indicació, i una que no l'ha dita, em refereix al tema de l'endeutament, i l'endeutament l'any 2013, en general, era menor que l'any 2012. Per tant, hi ha una millora substancial del finançament i de la pròpia gestió dels mateixos consells. Ha fet referència el síndic major al cas del Consell Insular de Menorca, que, efectivament, tenia un endeutament excessiu, però, és clar, no ha explicat per què, i l'explicació surt a l'informe, és a dir, l'explicació és que s'ha hagut d'aplicar ni més ni menys que 23,3 milions d'euros de provisió de responsabilitat a favor de Cescarden. És a dir, el cas Cescarden, el cas Cescarden ha hipotecat els comptes del Consell Insular de Menorca ni més ni menys que amb 23,3 milions d'euros, que fan que, efectivament, sigui el consell insular que estigui pitjor quant a tema d'endeutament.

Sí que m'agradaria deixar clara aquesta qüestió que no és per culpa de la gestió dels qui eren responsables en el 2013 sinó per culpa dels que eren responsables anys anteriors i que

ara en aquests moments ens governen i que, per tant, hem hagut d'aplicar, ja dic, aquests 23,3 milions d'euros.

Quant a l'informe també de les entitats menors sí que, efectivament, crec que hem d'anar insistint que les entitats, sobretot les que tenen menys possibilitats, ajudar-les el màxim possible a fi que puguin presentar en termini, en temps i en forma, idò, els comptes, que puguin rendir-les a temps. I una qüestió que a mi m'ha sobtat especialment, jo no sé si en els quatre anys darrers no ho havia sentit, però que el 76% de les entitats locals no aprovin el pressupost abans de dia 1 de gener em sembla una absurditat. Per tant, aquí sí que hauríem de fer feina entre tots perquè els pressuposts s'aprovin dins l'any en curs, a finals d'any, perquè no té sentit aprovar-los amb posterioritat, per tant, s'han de prorrogar pressuposts, i això crea uns problemes als ajuntaments importants.

M'agradaria referir-me especialment, i molt especialment, perquè, a més, ens ha agradat molt aquest informe, a l'informe que fa referència a les inversions estatutàries. Perquè aquest informe, certament, diu, amb total exactitud el que el Partit Popular durant els darrers cinc anys ha dit i que aquells que abans eren a l'oposició i que ara governen negaven de forma reiterada, el fet que només s'haguessin conveniat 859 milions d'euros, el fet que d'aquests 859,5 milions d'euros s'haguessin transferit només 359,7 milions d'euros i que d'aquests 359,7 milions d'euros només s'haguessin executat 291 milions d'euros, em sembla molt, molt significatiu, i desdii i desmenteix totes les afirmacions que s'han fet en aquests darrers cinc anys.

I nosaltres repetíem insistentment que els doblers d'aquestes inversions, d'aquests 359,7 milions d'euros que havien arribat a Balears, s'havien destinat a despesa corrent i sempre, de forma sistemàtica, es negava aquesta qüestió. I el Sr. Salvà ho ha dit de forma molt clara, la major part d'aquests 359,7 milions d'euros van anar a cobrir altres despeses. I una de les més importants recomanacions que fa aquest informe és que s'han de controlar aquestes despeses finançades o aquestes despeses afectades de fons que són finalistes. Per tant, agraïm molt especialment aquest informe perquè ve a confirmar allò que nosaltres de forma reiterada vam repetir durant, ja dic, aquests darrers cinc anys.

Hi ha algunes qüestions que a mi m'agradaria fer respecte d'açò, i ja sé que el Sr. Salvà ha dit que no volien jutjar el que s'havia fet en els distints governs o com havien gestionat els distints governs aquestes qüestions, però jo faig una pregunta i, en tot cas, si es vol contestar que es contesti i, si no, és igual: és a dir, era raonable adjudicar obres per import de 258,67 milions d'euros del conveni del ferrocarril, quan només havien arribat 57,5 milions d'euros? Era raonable açò? Era financerament sostenible? És a dir, era plausible fer aquesta adjudicació per aquest import, quan de fet del conveni aquest només han arribat 57,5 milions? Açò és una pregunta.

Una altra qüestió. Els 359,7 milions d'euros que van arribar, van arribar durant els anys 2008, 2009 i 2010 o van arribar també durant la segona, la legislatura anterior? Quan es va produir aquest desviament de despeses per cobrir despesa corrent? Aquest desviament dels fons d'aquests 359,7 milions d'euros, quan es va produir aquest desviament cap a cobrir

altres despeses? També és important que si es pot contestar que es contesti, perquè si es va produir durant el segon pacte de progrés, desmentiria, també de forma claríssima, les manifestacions que va fer fa un parell de setmanes la consellera d'Hisenda, on tota la responsabilitat de la gestió d'aquests 359,7 milions d'euros era del Partit Popular que va governar a l'anterior legislatura. Per tant, aquí m'agradaria saber els doblers quan van arribar i quan es van desviar els fons que l'informe ha detectat.

I poca cosa més, és a dir, crec que també m'agradaria destacar una qüestió que també el Sr. Salvà ha dit, que, en contra del que semblava que havia de ser, aquestes inversions estatutàries al final es van convertir, i ho llegesc textualment: "en un problema financer per a la nostra comunitat autònoma". Allò que era bo per a Balears al final es va convertir en un problema tremend i les proves són les proves, és a dir, a l'anterior legislatura els convenis firmats amb uns doblers que no arribaven, amb uns comptes totalment buits, els convenis dels fons d'inversions estatutàries van ser un autèntic maldecap i un autèntic problema, que vam salvar com vam poder a través de pròrroques, a través de reconvertir convenis, com es va poder es va intentar salvar una situació.

Una altra pregunta que em faig: era raonable presentar al Govern central noves propostes d'inversions estatutàries, sabent que ens dirien que no, perquè ja el Sr. Rodríguez Zapatero ja va dir que no firmaria cap més conveni l'any 2011, i sabent que els convenis que havíem firmat havíem estat incapaços d'executar-los? Era raonable presentar nous projectes per executar atenent als fons estatutari?

Crec que certament, i és una opinió personal, crec que tant un govern com l'altre varen fer el que varen poder amb aquesta situació. Crec que cada un va actuar de la millor manera que va poder en el seu moment i és cert que la crisi econòmica que va caure de forma implacable sobre aquesta comunitat autònoma baixant els ingressos de forma brutal, és a dir, la caiguda d'ingressos per recaptació d'imposts va ser enorme i, per tant, s'havien de cobrir despeses ordinàries com fos i, per tant, si arribaven uns doblers de Madrid, van fer el que van poder per intentar salvar els mobles el màxim possible. Però, del que sí em queix és, primer, de les mentides dels representants dels partits d'esquerres, tant l'anterior legislatura, com en aquesta, i del que sí em queix és de l'actitud de fa dues setmanes, de la consellera d'Hisenda, quan tota la responsabilitat de la gestió d'aquestes inversions estatutàries les fa recaure només en el Partit Popular.

Per tant, deixant clares aquestes qüestions, sí que pos damunt la taula aquestes preguntes que acab de fer i si els síndics les volen contestar, doncs fantàstic.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Camps. Pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Salvador Aguilera, per un temps de quinze minuts.

EL SR. AGUILERA I CARRILLO:

Moltes gràcies, Sr. President. Moltes gràcies al Síndic Major i a la resta de síndics, que ens visiten una altra vegada en aquesta sala, en aquesta comissió.

Jo no tindrè massa preguntes, perquè justament el següent informe, l'informe sobre inversions estatutàries, i justament el Sr. Camps ha acabat parlant d'aquest, perquè arran de la presentació del seu informe, doncs ja els mitjans de comunicació es varen fer ressò sobre aquests famosos 2.800 milions que teòricament haurien d'haver vingut durant els anys 2008-2014. Vostè també ha deixat molt clarament que no han entrant a valorar, però sí que, com a ciutadà, i ara com a representant de la ciutadania, és clar, com expliquem a les persones que resideixen a les nostres illes que de 2.800 milions d'euros que han de venir de Madrid, al final només n'han arribat, o se n'han executat 360 milions d'euros. On són? S'han vençut? En fi, és una qüestió que a la fi, ja la responsabilitat dels dos partits que han estat governant en els dos períodes són ells els responsables que aquests doblers, la seva inacció, la seva nul·la en alguns casos, encara que intentin justificar-se pressions a Madrid, resulta que la ciutadania de les nostres illes ha vist que pràcticament 2.500 milions d'euros, molt necessaris per invertir en educació, en sanitat, en serveis socials, etc., doncs no vinguin i, per tant, no tenim escoles, no tenim suficient personal per atendre en els hospitals, etc.

Volia deixar aquesta reflexió i que, bé, ja és una qüestió que, com s'ha comentat anteriorment, fa dues setmanes justament la Sra. Cladera va donar explicacions davant de les preguntes que li va formular el Partit Popular respecte d'aquest informe.

Tornant al primer informe, el que sí m'ha cridat..., m'imagín que a la resta de portaveus també, l'atenció, entre d'altres dades que han donat, és que realment pràcticament dos tercers..., bé, pràcticament una tercera part de les corporacions no presentin en temps els comptes i que, justament, tres dels consells tampoc els presentin. I per a nosaltres, que hem arribat a la política fa dos "telediaris", com dirien alguns, clar, la meua pregunta és: realment tenen algun tipus de sanció o conseqüència la no presentació respecte d'aquest element? Perquè veiem que moltes vegades, i això sembla que ja han vingut mesos enrera a explicar-nos diferents informes, veiem que les seves recomanacions, els seus comentaris, objeccions, etc., a la fi, o almenys personalment, creiem que si s'incompleix, si les diferents corporacions no tenen, per dir-ho d'una forma..., un tipus de sanció, entre cometes, per dir-ho així, no m'agrada aquest concepte, però sí que hi ha una obligació, hi hauria de ser, no estariem parlant d'informes en què vostè i el seu equip vénen a 3 o 5 anys, com recordo perfectament l'última vegada, a explicar-nos uns comptes que estan tancats ja, que han passat 3 o 5 anys i que a la fi no podem, o almenys no sé si hi ha voluntat, m'imagín que sí, per part de les corporacions, dels responsables de la seva gestió, però resulta que en els pas dels anys, els canvis de diferents partits polítics o diferents forces que gestionen aquestes corporacions, facin que a la fi aquelles recomanacions tal vegada s'han fet a un moment, per circumstàncies ics, o per una decisió política i, a la fi, no s'han fet de la forma millor, o

de la forma que pertocava i, a la fi, aquestes recomanacions que vostès fan, no tenen cap tipus de valor, sincerament.

I no vull menysprear el seu treball, però sí que haurien almenys de fer un replantejament tothom, des del Govern i nosaltres com a parlamentaris, i realment el Síndic de Comptes és una eina que realment ens ajuda a millorar els comptes i veure realment que... -i ja enllaço amb una qüestió que també han manifestat i que em crida moltíssim l'atenció-, mirant, per exemple, i vostè també ho ha comentat, l'execució entre els ingressos i les despeses, és clar, aproximadament la meitat, només la meitat del pressupost s'executa. Per què no s'executa el cent per cent, el 80, el 85, el 90? No ho sé, personalment i especialment aquelles persones que hem treballat a l'empresa privada i veiem que els pressuposts en principi s'haurien de complir i aquests marges tan brutals, per dir-ho així, que realment no es tanquin i no s'executin els pressuposts, sincerament ens preocupa molt.

També em crida també l'atenció en el comentari que vostè ha dit, les grans diferències que hi ha entre el pressupost inicial i el pressupost final. Vostè ha parlat d'una diferència entre el pressupost de Formentera, que és molt més petit, d'un 30%, però és que el de Mallorca és pràcticament del 90%. És a dir, fins quin punt aquestes corporacions tenen la possibilitat de poder variar aquests pressuposts. Jo puc entendre a un moment concret l'excepcionalitat, o qualsevol ho podria entendre, però, sincerament, aquestes diferències tan brutals a l'hora de..., doncs veiem que... personalment no em quadra. No sé si vostè podria intentar després, i el seu equip, justificar o intentar donar resposta a aquesta pregunta.

I també, i això és una qüestió que em va cridar l'altra vegada i els comentaris que han fet també, són els famosos reconeixements de crèdits extraoficials. Continuem veient que moltes vegades, i això que vostè també ha manifestat que aquestes corporacions tenen una salut bona, per dir-ho així, si ho comparem amb la CAIB, amb pràcticament un deute de quasi 9.000 milions d'euros i a nivell estatal superen el bilió d'euros. Aquest nivell, les entitats segons els seus informes, tenen una bona o acceptable salut. Però sí que, en aquest sentit, fins quin punt aquest reconeixement de crèdit extraoficials poden els diferents governs d'aquestes corporacions aprovar-ho?

I crec que ja no tinc més preguntes. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Salvador Aguilera. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Antoni Reus, per un temps de quinze minuts.

EL SR. REUS I DARDER:

Gràcies, President. No empraré quinze minuts, només un parell de comentaris breus. Respecte de l'informe 110, del sector públic local, jo vull recordar també aquí i des dels que hem estat en el món local, sobretot aquesta passada legislatura, que hem viscut un augment exponencial de la feina dels departaments d'Intervenció. Jo crec que les dades que s'apunten estan un poc en la línia d'anys anteriors i jo crec que

hem de reconèixer que avui en dia els interventors estan pràcticament, crec que és cada trimestre, enviant informació sobre l'execució de pressupost a Madrid. Estan constantment calculant el període mitjà de pagament als proveïdors per als informes que s'hagin de fer sobre el compliment del període mitjà. Quan es fan modificacions de crèdit hem de fer informes sobre el compliment de la regla de despesa. Vull dir que les tasques d'Intervenció dins els ajuntaments han incrementat considerablement, s'han incrementat les tasques, i també en un context de Llei de pressuposts generals de l'Estat on s'ha limitat molt l'ampliació d'aquests departaments, si bé és vera que el control de la despesa pública és un d'aquests sectors excepcionats en certa manera, els ajuntaments han patit aquest augment considerable de tasques que és convenient incidir també en la tasca aquesta de suport que fan els consells insulars per donar suport als ajuntaments.

Respecte de les inversions estatutàries, quasi..., ara, després de la intervenció del Sr. Camps, no sé si hem de reivindicar més les inversions estatutàries, perquè sembla que el fet que venguin doblers és dolent quasi, quasi. És cert que es va produir una situació financerament complicada en el context de crisi que hi va haver, però també és cert que s'han pogut fer inversions, gràcies a les inversions estatutàries, i que vull pensar que si hi ha 860 milions d'euros signats i només n'han arribat 360, encara podem lluitar perquè arribin aquests 500. A mi m'agradaria saber quina viabilitat..., sobretot un 80% d'aquests 500 que falten són el conveni de carreteres, vull dir de carreteres, perdó, del ferrocarril, del conveni de ferrocarril que, en principi, és un conveni que està caducat, si bé a l'informe he vist, i m'agradaria si pogués ampliar sobre aquest aspecte, a l'informe he vist que de la literalitat del conveni s'intueix que la comissió funciona fins al moment en què s'hagin executat i que no es pot donar, diguem, per caducat el conveni si no hi ha hagut cap declaració expressa que estigui caducat, i se sobreentén que ha de durar fins que s'executin les obres que hi estan previstes.

Per tant, m'agradaria saber l'opinió de la Sindicatura sobre la viabilitat que es pugui arribar a... si aquests doblers que manquen d'aquest conveni del ferrocarril si és viable realment que es pugui recuperar i es puguin recuperar aquests doblers que falten i es puguin executar aquestes inversions.

Respecte dels informes del consells insulars, m'he sorprès un poc del funcionament un poc dels exemples que ha posat del nivell d'execució i sobretot pel que fa al tema d'inversions, vull dir, dóna la impressió que a través d'un romanent de tresoreria mal calculat s'està creant una bolla que evidentment si es pressuposta en 55 s'amplia fins a 211, és evident que no s'executen els 211, perquè no hi hauria tresoreria per executar els 211, i llavors crec que s'hauria d'instar el consell, que supòs que està... no ho he revisat, a les recomanacions, que es faci una revisió de quin és el romanent real i, com ha dit també, la regularització d'aquest concepte de què ha de passar amb les bestretes, de cara al fet que hi hagi una previsió realista de romanent i que no es donin aquestes incorporacions que s'arrosseguen fora un suport, diguem, de tresoreria, vull dir és... és que si no, vull dir, és totalment..., és un frau, en certa manera, però va a pressuposts que després... del pressupost que s'aprova, que s'exposa al... i que es votat pels consellers, després aquest pressupost que es publica poc té a veure amb el

pressupost que realment s'executa i en certa manera és un frau a la ciutadania.

Res més, moltes gràcies, president:

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Reus. Pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES té la paraula l'Hble. Sr. Diputat Josep Melià, per un temps de quinze minuts.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sr. President. També donam la benvinguda als síndics a aquesta comissió, intentaré evitar reiteracions perquè... quan han parlat molts de portaveus abans que intervingui sempre hi ha qüestions que ja s'han plantejat i que serien reiteratives.

En relació amb el dictamen als ajuntaments, entenc que en general hi ha un superàvit i en general, per tant, hi ha una bona situació financera dels ajuntaments i aquests ajuntaments, com és ben conegut, estan sotmesos a aquest marcatge acèrrim de la regla de despesa per part de Madrid, diguem-ho així, del Govern central, de les regles del ministre Montoro, i m'agradaria saber si hi ha una opinió a la Sindicatura en el sentit que s'hauria de flexibilitzar aquesta regla per a aquests ajuntaments que tenen una bona situació financera, que tenen molts de recursos, que estan generant molt més ingressos que despesa i que tenen necessitats a cobrir, però que no les poden cobrir per la limitació que els suposa aquesta regla.

En relació amb les inversions estatutàries, entenc que dels 2800 milions que, en teoria, havien de venir, com a molt en el millor dels escenaris... l'informe conclou que en vendran 800, no?, en el millor dels escenaris, i d'aquests 800 n'hi ha 400 en números rodons, 386 del conveni ferroviari que, diguem, estan més enlaire i és més probable que no arribin que el fet que arribin, entenc que aquest és un poc l'escenari, molt resumidament, però a grans pinzellades que es dibuixa de les inversions estatutàries.

I la meua pregunta seria: davant aquest panorama, tot i que el síndic ha fet referència a la sentència del Tribunal Constitucional sobre l'Estatut de Catalunya, i un poc la discrecionalitat del Govern central, per molt que digui una llei orgànica que li diguin estatut d'autonomia, quina viabilitat, si n'hi ha alguna, és la via judicial, la via judicial sobretot, supòs que s'ha de distingir la via judicial on no hi ha res, que no hi ha conveni vull dir, d'on hi ha conveni, evidentment supòs que la viabilitat varia molt, i dins els que hi ha conveni idò a cada conveni, no?, perquè cada conveni és un poc diferent, amb un nivell d'execució i amb un nivell de compliment diferents.

I en relació amb el tema dels consells, el dictamen sobre els consells, no acab d'entendre aquesta situació kafkiana d'incrementar, de no complir els pressupostos, de la desviació, quin... quina és la conclusió de tot això, a quina lògica respon tota aquesta situació que veiem que, en paraules dels síndics, es va repetint any rere any?

Els reconeixements extrajudicials de crèdit. Bé, sempre són informats desfavorables, si no es pagassin aquests reconeixements extrajudicials de crèdit tot i els informes desfavorables d'intervenció, què haurien de fer els particulars afectats? Posar una reclamació patrimonial i anar al tribunal, esperar quatre anys perquè els donassin la raó? Que la hi donarien, perquè han fet la feina i... és clar, jo de vegades sembla que convidam que aquest hagi de ser el sistema, ja sé que el sistema és que no hi hagi... que es facin les despeses pressupostades, però si hi ha despeses que de vegades no són pressupostades, simplement perquè no entren dins l'exercici pressupostari, i això és inevitable a qualsevol administració, ja sé que això minvaria molt, però bé, sempre alguna n'hi haurà... supòs que la solució no pot ser de cap manera que un ciutadà que hagi fet la feina hagi d'anar quatre anys de plet perquè li donin la raó, dic jo. Quina és la solució, a part evidentment que hi hagi les mínimes possibles?

I finalment, aquí reiteratiu en tots els informes, el tema de no presentació dels comptes en termini i el tema que no ens fan cas, no fan cas les administracions de les recomanacions que la Sindicatura els llança. I arran dels darrers informes nosaltres ja vàrem dur una iniciativa en aquesta comissió per intentar reforçar el paper de la Sindicatura de Comptes, però en aquest sentit també voldriem saber si ens pot fer alguna referència sobre altres comunitats autònomes on hi hagi un règim més contundent per aconseguir que la gent presenti els comptes en termini, sobretot perquè la gent faci cas de les recomanacions.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Melià. Atesa l'absència del portaveu del Grup Parlamentari MÉS per Menorca, té la paraula pel Grup Parlamentari Mixt l'Hble. Diputat Sr. Xavier Pericay, per un temps de quinze minuts.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Moltes gràcies, Sr. President. Benvinguts, síndics, a la comissió. Bé, jo volia... de fet anava a comentar i connectaré amb el darrer que ha dit el diputat Melià, perquè a mi també em sorprèn aquest percentatge tan, diguem, elevat i persistent i reiterat d'incompliment de terminis, no sé tampoc molt bé quina és la mecànica, què és el que s'ha de fer per d'alguna manera fer saber..., en fi, que això és una cosa preocupant, perquè són evidentment fons públics i perquè això té una lògica, que és que evidentment hi ha unes normes que s'han de complir, i entre elles, en aquest cas, la presentació, la rendició de comptes.

Una altra cosa que m'ha cridat l'atenció d'aquesta part és, per exemple, el fet que d'una banda el Consell de Formentera i també la Mancomunitat de Tramuntana siguin dues entitats o dues institucions que totes dues han deixat d'entregar en un cas uns comptes i en un altre cas la tramesa de contractes, i això..., els ho deman perquè no sé com funcionen aquestes coses, això queda aquí?, és a dir, queda aquí en el sentit que no té cap conseqüència, entenc; o n'hi ha qualcuna?, o hi ha un seguiment d'aquesta irregularitat? Ho deman, eh?, perquè evidentment ignor com funciona això. En un cas estem parlant

de l'any..., no, en un cas em pareix que és del període que va fins al 2013 i, l'altre, l'any 2014, em pareix, però en tot cas ja fa un temps d'això i m'agradaria saber si efectivament això ha estat d'alguna manera reparat.

També volia comentar el que el diputat Camps ha dit abans, aquesta perplexitat davant el fet que em sembla que són tres quartes parts dels ajuntaments que presenten els pressuposts quan ja ha començat l'exercici, i per tant no quan toca.

Respecte de les inversions estatutàries, a mi també m'ha semblat molt interessant tot això, entre altres coses perquè, com deia el diputat Camps, aquest és un aspecte que també constantment n'estam parlant, i aquí com a mínim he pogut veure un cert ordre en moltes coses que sempre es van movent amunt i avall, i tothom té la seva opinió formada sobre això. A mi això em confirma una cosa que ja es deia però que en tot cas em pareix especialment greu: el fet que -i aquí sí que hi ha una interpretació per part del síndic que ha fet l'estudi- que a causa de la crisi fons que havien de ser finalistes s'han convertit en fons que no ho han estat, sinó que han anat a parar a la caixa única, i que això té a veure amb els problemes de liquiditat de la CAIB. Evidentment tothom entén que amb la crisi les coses s'han hagut d'adaptar i les administracions han hagut de fer el que han pogut per, millor o pitjor, i ara no estic jutjant, sinó simplement en tot cas el que han pogut per sortir del pas. De totes maneres, és clar, tot aquest capítol de les inversions està plenament inserit en el període de crisi, és a dir, que des de l'any 2008, per dir-ho així, fins a l'any 2014 aquí més o manco calculat. Per tant també el que abans demanava el diputat Melià, quina possibilitat hi ha de recuperar part d'aquests doblers?, tenint en compte les sentències del Constitucional sobre Catalunya, saber també una mica en aquest terreny si hi ha alguna possibilitat de..., perquè més enllà d'aquests 2.800 que formen part de l'exposició de motius perquè tenen una presència més aviat il·lusòria en la situació o el moment actual, d'aquests 800 que sí que estaven vinculats a convenis, aquests 859, què podem recuperar o què es pot salvar de tot això.

I, finalment, respecte dels consells he cregut entendre -el que passa és que això li demanaria ara que m'ho precisàs- que d'alguna manera des del punt de vista dels seus comptes estan millor que la CAIB; és així? És així. Bé, en tot cas voldria saber -per ventura ho ha dit, si no li ho torn demanar i excusi'm- a què ho atribueix, és a dir, si això té una explicació en positiu, em referesc, o en negatiu respecte de la CAIB, és clar.

Bé, i res més. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pericay. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Andreu Alcover per un temps de quinze minuts.

EL SR. ALCOVER I ORDINAS:

Gràcies, Sr. President. Primer vull donar la benvinguda, reiterar la benvinguda dels meus companys als síndics.

Jo volia destacar tres o quatre coses de cada informe. Respecte de les entitats locals, em repetiré, però em continua pareixent una mica escandalós que el 74,3 dels ajuntaments no aprovin el pressupost en termini, sobretot quan la majoria d'aquests ajuntaments tenien majories absolutes folgades per aprovar el pressupost que haguessin presentat. Per tant..., perquè estam parlant de l'any 2012, si no ho record malament. Per tant sorprèn, sorprèn.

Quant al rendiment de comptes, ja ho vaig dir la darrera vegada que varen comparèixer els síndics en aquest (...). Jo sempre he pensat que s'hauria de ser una mica lax sempre que evidentment acabin rendint els comptes; el que no pot ser és que no rendixin els comptes o, com ha dit el Sr. Pericay, el Consell de Formentera, que no aportin qualque documentació. Això és absolutament diferent, una cosa és que presenti un mes tard la rendició de comptes i l'altra és que no la presenti, és molt diferent. I també em sorprèn, i això no s'ha dit, que cap no presenta els estats consolidats, i en vista que són ajuntaments d'una mida relativament petita també sorprèn, perquè entenc que les empreses públiques i els organismes autònoms que deuen tenir deuen ser pocs; és possible que n'hi hagi qualcun que sí en tenguí un parell, però crec que no ha de ser tan complicat, almanco presentar-ne qualcun. De totes maneres la meua reflexió de tot plegat és si tenen constància de com han anat evolucionant tots aquests temes; ha anat millorant respecte de l'aprovació dels pressuposts la rendició de comptes i dels estats consolidats?, perquè si en general es va millorant i hi ha una tendència clara a anar complint les recomanacions de la Sindicatura i tot això, bé, crec que podem quedar més o manco tranquils, a pesar que les dades del 74,3% dels ajuntaments que no aproven els pressuposts en termini és francament preocupant.

Respecte dels consells insulars, jo trob molt greu una frase que ha dit el síndic major, que no han fet cas de cap recomanació, des de l'any 2012 fins a l'any 2014, que ha fet la Sindicatura de Comptes; és igual si són menors o majors les objeccions, al final que no en compleixin i no facin cas de cap ho trob molt greu. Per tant, de tant en tant un toc, perquè la Sindicatura no només està per detectar irregularitats i corrupció, que evidentment si es detecten ha d'actuar, clar; està per ajudar a millorar aquelles administracions a fer una execució millor del seu pressupost, etc., etc. Clar, si després ningú no li fa cas, escolti..., aquí estan prenent la Sindicatura, amb perdó de l'expressió, pel *pito del sereno*. És a dir, es tracta que les irregularitats que es detectin, ja siguin comptables, administratives o el que sigui, evidentment s'han d'anar resolent; no totes el mateix any, evidentment, perquè supòs que si n'hi ha moltes s'han d'anar fent, però evidentment es pressuposa a una administració que sí ha de fer cas dels informes de la Sindicatura i ha d'anar millorant la seva execució.

Soprèn moltíssim el fet que s'executi un 50% del pressupost definitiu i que això sigui una constant a tots els consells, llevat del de Formentera per la peculiaritat que ha expressat el síndic major. Soprèn moltíssim, moltíssim. És que aquí, ja sé que políticament no serà correcte, però és que encara estam pensant com pagar les bestretes, Sr. Camps; és que potser les hem de provisionar directament, és que potser les hauran de provisionar directament, perquè, com deim en mallorquí, estan

fermant els cans amb llonganisses els consells insulars; de la lectura d'aquest informe, eh?, no estic pressuposant res, però de la lectura d'aquest informe, tenir pressupostats 57 milions, incorporar-ne 211 i gastar-ne 47..., d'entrada és una mala execució pressupostària; estarem d'acord que com a execució pressupostària és dolenta. Un pressuposta..., és a dir, pressuposa el que ha de gastar l'any corrent, i evidentment sempre hi pot haver desviacions, de fet sempre hi ha desviacions, però aquestes desviacions no poden ser mai del 50% del pressupost definitiu, per definició, sigui qui sigui el que tenguí la presidència en aquell moment, és a dir, si l'any que ve ho fa continuaré dient que una execució d'un 50% d'un pressupost definitiu crec sincerament que és una mala execució del pressupost.

També ha fet una..., el darrer detall del consell insular, s'ha fet un comentari sobre els reconeixements extrajudicials per valor de 4 milions, i que entén que això és nul de ple dret. Jo li demanaria, perquè no ho he detectat, si això és la suma de tots els consells o..., és la suma de tots els consells... Bé, això s'agreuja pel fet que hi havia un informe dels interventors amb objeccions essencials. Clar, això evidentment no s'ha de fer. Simplement vull recordar que un portaveu en aquesta mateixa comissió, a un anterior informe de l'Ajuntament d'Alaior, poc menys que reclamava responsabilitats..., no vull dir penals perquè no va anar més enllà, però, és a dir, era exactament això, i jo no vull justificar això ni allò, segurament està mal fet una cosa i l'altra, eh?, no...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

...jo no vull pressuposar que s'hagi fet, vull suposar que hi ha una explicació, no vull pressuposar que hi hagi...

(Se sent una veu intel·ligible de fons)

...jo no he dit res, no...

(Rialles)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Alcover, continuï la seva intervenció.

EL SR. ALCOVER I ORDINAS:

Quant a les inversions estatutàries, el primer que m'agradaria dir de les inversions estatutàries és que l'informe és coix, i és coix, i vostè ho ha dit, Sr. Síndic Major, que, és clar, és coix perquè li falta l'anàlisi d'una part importantíssima que són les inversions directes de l'Estat. Aquí sí que creiem que ens hagués agradat veure quina ha estat l'evolució i haguéssim vist claríssimament com en aquesta legislatura darrera han caigut en picat no només les inversions estatutàries, que no apareixen, sinó les inversions directes que l'Estat feia a la nostra comunitat autònoma. Importantíssim aquest detall, comprenc que no s'hagi fet, eh?, no és una crítica a la labor de la Sindicatura, ho comprenc, però és clar, evidentment, haguéssim tengut un escenari, una visió global del que se'n diuen inversions previstes a la disposició addicional novena, la transitòria.

Bé, jo de l'informe el que veig clarament i crec que és una dada objectiva, però també sorprèn que de la mateixa lectura hi hagi interpretacions tan diferents, però de la lectura de l'informe el que veig és que des de l'any 2008 a l'any 2010 es varen conveniar 859 milions i mig, de l'any 2011 a l'any 2015, és a dir, a l'anterior legislatura això va ser el desert del Gobi i a desembre de 2015 torna aparèixer un conveni per recuperar les inversions que no s'havien executat en l'anterior legislatura.

Això, ja em contradiran si m'he equivocat, però jo d'aquesta lectura això és el que veig, i el que hi va haver en l'anterior legislatura, baix el meu punt de vista i de la lectura d'aquest informe, és una deixadesa absoluta de les inversions estatutàries, una connivència amb Montoro, s'ha de dir clarament, no amb l'Estat, jo supòs que degué ser Montoro especialment, qui no volia invertir ni un euro en aquesta comunitat. I així va anar, no es va invertir ni un euro en inversions estatutàries, no es va conveniar absolutament res, de la lectura que he fet d'aquest informe, i em puc haver equivocat. Per tant, si m'equivoc... contradigui'm i no passa res.

A mi m'agradaria que explicàs el Sr. Síndic de Comptes, i no ho explic jo, perquè després no em creuen a mi, però què és el principi d'unitat de caixa? Perquè aquí hem sentit paraules com "anaren a cobrir altres despeses", "desviament de fons", i són afirmacions delicades, fins i tot crec que el desviament de fons és un delictes estipulat al Codi Penal. I escolti, el principi d'unitat de caixa no només no està en el Codi Penal, sinó que és un principi bàsic a la comptabilitat, i que tothom que ha gestionat un fons sap perfectament què és, o ho hauria de saber; és a dir, el resultat vol dir que si ho saben menteixen i si no ho saben tenen un problema, perquè haurien de saber exactament què és el principi d'unitat de caixa.

Dit això, a mi de l'informe em preocupen moltes coses com, per exemple, no s'han invertit els 2.800 milions, és la preocupació global d'aquest informe, a pesar que, com que no tenim aquesta part de les inversions directes, no sabem què ens falta per invertir, però evidentment podem calcular que és molt, que són més de 1.000 milions..., que sempre hem sostingut que no s'han invertit. Però em preocupen tres coses, apart del que he destacat aquí: el descontrol dels fons finalistes, descontrol al qual evidentment s'ha de posar fre perquè això va en contra de la gestió dels recursos d'aquesta comunitat; el risc de reintegrament significatiu de 45,37 milions d'euros que evidentment vull suposar que ha estat per la mala execució dels convenis, aquests 45, és vera que després hi ha els dels trens, que són 300 i busques que no s'han executat, que crec recordar, no ho diu aquí, però crec recordar que es va renunciar a aquestes inversions, no es degueren fer convenis per a altres inversions, no sé per què, també m'agradaria que si tenen aquesta informació ho aclarissin.

I el darrer de tot, que no sé si a tothom li ha passat, o ningú no ho ha comentat, però per a mi també és greu, i és el darrer apartat de les recomanacions, quan diu: "efectuar un seguiment comptable exhaustiu de les despeses i els ingressos afectats pel finançament de la disposició transitòria novena", és a dir, dels fons afectats, dels fons finalistes de què parlàvem abans, el descontrol aquest. I després diu: "calcular les desviacions de finançament acumulades de l'exercici i tenir-les en compte en

el resultat pressupostari i el romanent de Tresoreria de la CAIB". I per què preocupa això? Perquè tant el resultat pressupostari com el romanent de Tresoreria, en virtut d'aquesta recomanació, s'han vist -ho diré entre cometes-falsejats en la realitat, perquè s'havien d'haver restat tots els fons finalistes aquests que sobraven i no s'incorporaven, o no s'havien gastat en aquell exercici. És a dir, si el resultat pressupostari era cent, havia de ser cent menys aquest fons, això és així. És clar, aquí hi ha portaveus que en això no hi han entrat, però això vol dir que el resultat pressupostari i el romanent de Tresoreria no eren correctes, durant aquests quatre anys no varen ser correctes.

Evidentment, això s'ha d'arreglar, hem d'ajustar el que s'hagi d'ajustar, aquestes desviacions de finançament positives que resten al resultat pressupostari s'ha d'ajustar i evidentment ho haurem de fer ara, és clar, ens restaran ara, però durant aquests quatre anys no han restat, no han restat.

I jo no em crec -jo no em crec, i això és una opinió evidentment personal- que no sabessin que els fons estatutaris d'aquest conveni eren fons finalistes, jo no m'ho crec, potser que hi hagués un descontrol, això sí que m'ho crec i em crec la recomanació de la Sindicatura que diu que hi havia un descontrol dels fons finalistes, a més estic convençut que hi era, però d'aquí a no ajustar res per a aquests convenis, és on dius: tant de descontrol és un poc mal de creure, perquè, evidentment, si hi ha un conveni que diu que s'han d'invertir 5 milions d'euros en no sé què i no es gasta, saps que no pot anar a romanent de tresoreria, l'has d'ajustar perquè l'hauràs d'incorporar a l'altre any, perquè o l'acabaràs gastant o l'acabaràs tornant a l'administració que el t'ha finançat. Això també preocupa i d'això no se n'ha dit res.

I bé, crec que més o manco, agrair la feina feta i endavant, molts d'ànims.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alcover. Per contestar les intervencions que l'han precedit té la paraula el Síndic Major.

EL SR. SÍNDIC MAJOR DE COMPTES DE LA SINDICATURA DE COMPTES DE LES ILLES BALEARS (Joan Rosselló i Villalonga):

Moltes gràcies per totes les intervencions. Bé, si m'ho permeten seguiré el mateix ordre que hem seguit en les presentacions i cada síndic respondrà les qüestions que s'han plantejat sobre el seu informe i després jo respondré als meus, que també he estat el darrer en intervenir i faré tal vegada un parell de consideracions sobre el tema d'inversions estatutàries perquè el conec de primera mà. Així, dono la paraula al Sr. (...).

EL SR. SÍNDIC DE COMPTES DE LA SINDICATURA DE COMPTES DE LES ILLES BALEARS (Ferran Toll-Messia i Gil):

Gràcies, Joan. Contestando a los diferentes portavoces de los diferentes grupos parlamentarios, Sr. Camps, sí, evidentemente hay que pensar, es un debate que tenemos en la Sindicatura, en la posibilidad de acometer una modificaciones de

la Ley de la Sindicatura para establecer, en su caso, debatir la posibilidad de exigir responsabilidades o sanciones a los responsables de no haber presentado una cuenta general en plazo que, como sabemos, son los alcaldes. En la última reunión que estuve, local, el mes pasado, bueno... una cuestión que se debatió y se aceptó, era una propuesta de la responsable del Tribunal de Cuentas, de la responsable de Local, consistente en que los alcaldes que no rindan cuentas serán llamados a Madrid, al Tribunal de Cuentas, personalmente, donde deberán explicar qué ha pasado para que la cuenta de ese ayuntamiento no haya sido rendida en plazo o haya sido rendida... o no haya sido rendida y esto va empezar a suceder.

En respuesta a Pep Melià, cuando se refiere a la regla de gasto de local creo que se está refiriendo a la cuestión de que, en el caso de que exista un resultado positivo, se debe proceder a cancelar, a amortizar deuda. És una cuestión que está prevista en la Ley de bases de régimen local, y es cierto que en la práctica, prácticamente ningún ayuntamiento la cumple. También... no lo quiero justificar, pero sí quiero entender que las condiciones financieras en las que fueron concedidos los préstamos son tan favorables que cancelar esa deuda para después volver a endeudarse con préstamos que hoy en día tendrían un interés importante, bueno, quizás justifica esa política de no cancelar pasivos con resultados positivos. Es una reflexión.

En cuanto al Sr. Pericay, ha comentado el tema de la Mancomunidad de Tramuntana y Formentera, es cierto, lo de la Mancomunidad de Tramuntana es una cuestión que cuando llegué a la Sindicatura me llamó mucho la atención, hemos empezado a trabajar en ello, desde hace cuatro meses el alcalde de Bunyola sucede al alcalde de Sóller como presidente de esta mancomunidad, que está en extinción, se está liquidando, y hablé personalmente con él para urgirle a presentar y rendir cuentas del 2011 al 2014. Me dijo que se iba a poner a ello, de hecho ya han nombrado un nuevo secretario interventor; también hemos hablado con él, nos hemos brindado a prestarle todo el apoyo que necesite. Y creemos que están trabajando para que esto así pueda suceder.

Sr. Alcover, hay que decir que sí, que ciertamente la rendición de cuentas desde 2010 ha mejorado mucho, muchísimo. En la última reunión de consejeros de local hace dos meses, de hecho Baleares, con un 98% de rendición, ocupa el primer puesto de las 17 comunidades autónomas. Somos los que tenemos la mejor rendición de todos. Desde 2010 esto ha mejorado y ha mejorado mucho.

En cuanto al tema de consolidación de balances, bueno, la semana que viene, si esto es así, presentaremos el agregado de 2013, que ya no es agregado, ya es consolidado. Los ayuntamientos están presentado cuentas consolidadas, la plataforma es una herramienta potentísima que les permite presentar bien sus cuentas anuales.

Creo que no me dejo ningún representante.

Muchas gracias.

EL SR. SÍNDIC DE COMPTES DE LA SINDICATURA DE COMPTES LES ILLES BALEARS (Bernat Salvà i Alloza):

Bé, jo intentaré respondre el que vostès ens han demanat. És a dir, l'informe el que ha pretès és descriure la situació de tots aquests convenis, del que ha passat aquests anys. Jo crec que ha estat útil.

Vostès em fan plantejaments d'opinions, per tant, les opinions són personals, jo puc parlar com el Sr. Salvà, però com a Sindicatura globalment no, és personal. A partir d'aquí intentaré respondre les preguntes que m'han fet, intentant anar per ordre.

En primer lloc, jo crec que aspirar als 2.800 milions d'euros és impossible, jo crec que el màxim que es pot aspirar és aquests 860 milions d'inversions conveniades, aspirar que arribin aquests doblers. Majoritàriament corresponen a matèria ferroviària. Crec que el que s'ha de fer simplement és, de la mateixa manera que s'han assegut i han subscrit un protocol d'intencions per una sèrie d'aspectes concrets, Platja de Palma i tal, abordar la situació d'aquest conveni. Que jo sàpiga aquest protocol que parlaren tant la comunitat com l'Estat, no el varen parlar. Tot i que el conveni, hi ha una liquidació feta, està suspès, però bé, això ja haurien de ser els propis serveis jurídics de la comunitat que abordassin el camí a seguir per intentar recuperar aquests 500 milions o els 386 milions del tema del tren. Perquè sí que veig que Platja de Palma i tal, o sigui que han anat parlant i pareix que hi ha la voluntat per arribar-hi.

En segon lloc, és el tema que ens falta justificar coses, és a dir, dels 359 milions transferits, justificats, o executats, n'hi ha 291, per tant, demanar pròrrogues, que és el que es va fer i acabar de justificar i acabar de resoldre això. És a dir, complir quant (...) del que realment ha arribat.

El següent tema és abordar... bé, i ara què? Quina ha estat la història dels convenis subscrits amb l'Estat per la comunitat autònoma? Això és el plantejament que ens hem de fer. És a dir, com han anat? N'hem firmat molts, les carreteres, aquell de les carreteres que Magdalena Álvarez el va suspendre de forma unilateral i el va (...), vostès se'n recordaran d'aquell famós conveni. I la conclusió a què jo arrib és que els convenis quan superen una anualitat, que estàs a càrrec de posar una anualitat en el pressupost general de l'Estat l'any següent. O te donen uns doblers, que aquests doblers són per adquirir una finca o una infraestructura, això és el que millor funciona, és a dir, vas i compres la finca. El conveni millor executat que hi ha aquí és l'adquisició de la finca de Planícia. Va, ens donen uns doblers, comprem la finca, pam, acabat el conte i acabat.

És a dir, això són els dos tipus de convenis que ens funcionen. Per tant, de cara al futur, és a dir, fugir en la mesura del possible d'aquests tipus de convenis i implementar tot el que es pugui a través d'un nou model de finançament i que entrin per aquí. Perquè tenim unes circumstàncies insulars molt específiques, que evidentment dins el model ens compten, però ens compten les inversions fetes dels darrers 5 anys. Però, és clar, tot el tema de carreteres, tot el tema ferroviari, tots aquests temes, és a dir, s'han d'abordar amb una nova perspectiva. Però els convenis, la història d'aquesta comunitat respecte dels

convenis plurianuals, depenent que l'administració (...) en el seu pressupost a la comunitat. Això no ha funcionat i prova d'això aquí ho tenim, o bé perquè barata el color polític del que comanda allà, o el que comanda aquí, però la conclusió és que això no ha funcionat. Per tant, s'ha d'abordar des d'una altra perspectiva. Això crec que és la principal conclusió, que no surt com a conclusió de l'informe, però és la conclusió que crec que vostès han d'extreure, per dir que això no va bé, això no va bé.

Un altre tema que hem trobat és el tema de si fons finalistes, de tot aquest assumpte, del romanent de tresoreria i tal. Mirin, tot això els diré en concret, saben de quin any és el Pla general comptable de la comunitat autònoma? De l'any 99, de l'any 99. El Pla comptable de les corporacions locals, bé dels consells insulars, bé dels ajuntaments, em pareix que és del 2013. La cotilla, el vestit és molt més estret per a les corporacions locals, perquè el marca el ministeri. Aquí, nosaltres fem el nostre pla comptable. I el vestit, anam bé amb un vestit ample, no anam amb un vestit estret: finançament afectat, o romanents, no sé què, desviacions, tot això el pla comptable no ho preveu, vostès al compte general de la comunitat no ho veuran. Desviació no n'hi ha, no ho preveu, és de l'any 99 el pla comptable. La Sindicatura any rera any els demana dues coses: consolidació i adaptació del pla comptable, adaptació del pla comptable.

Sr. Alcover, li contest, és a dir, ja tendríem un tema prou més acotat, és a dir, les desviacions i tal. No n'hi ha a la comunitat, el pla comptable... I la Sindicatura cada any els diu, els demana que aprovin... Prioritat per al Govern? No sé quina prioritat té, no sé si és la 21, la primera, o tal, però això fa falta. Aquí tendríem una cosa molt més clarificadora a l'informe si tenguéssim el finançament afectat, amb les desviacions i tal. L'únic que hi ha és un pressupost amb partides finalistes, res més. No hi ha res més. Però a l'hora dels romanents *nada, nada*.

Més coses que m'han demanat. Bé, jo crec que al Sr. Melià ja li he contestat el tema de la via judicial. El Sr. Pericay també m'ha parlat de recuperar aquests doblers, jo crec que els he contestat, jo crec que el Govern ha d'intentar arribar als 860 milions d'euros perquè (...), sobretot en matèria ferroviària.

I després m'han fet dos o tres comentaris molt concrets. És a dir, el primer comentari que m'ha fet el Sr. Camps ha estat si era raonable adjudicar 270 milions d'euros, tot això, no? És a dir, jo crec que amb el conveni tal com estava, no era raonable; és a dir, el que s'havia... a títol particular, s'havia d'haver instrumentat una operació pont perquè l'execució de les obres haurien de ser dos o tres anys i el finançament plantejat aquí de 400 milions i busques mai no podien ser dos o tres anys, en principi. És a dir, si te'n donen 20, no és raonable que l'any següent te'n 200 o 300 i l'any el que falta. El normal era instrumentar una operació pont o una cessió de crèdit, més o menys com es feia amb el fons de cohesió. El fons de cohesió, és a dir, té finançava Europa amb un percentatge, tu demanaves un préstec quan justificaves davant Brussel·les, quan Brussel·les enviava els doblers anaves i amortitzaves. Però la situació també era molt distinta, i és que l'endeutament ja estava molt constrenyit per tot el tema del deute i del dèficit. Això era l'altre...

La possibilitat, la cessió de crèdit, que vostès saben que hi ha un caramull per a la comunitat, però bé, si vostè em demana si era raonable o no era raonable, jo li dic que no, que no era raonable.

Després crec que m'ha demanat qualche cosa més, el tema del principi de caixa única, el Sr. Alcover. Ningú no... el principi de caixa única, ningú no criminalitza res, el principi de caixa única és preferentment vigent i si això fos un crim o un atemptat, és a dir, si ho fos seria a la fiscalia, no és a la fiscalia, simplement...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

Eh?...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

... no, però vaja, és a dir, no sé si he estat jo que he parlat de desviament de fons...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

... no, no, no, jo no... jo no he parlat que es vagi a desviar fons...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

... no, no, no. I no sé si m'he oblidat d'algú contestar-li, però si vostès m'ho recorden jo crec que ho he apuntat i crec que he contestat a tothom. No sé si em falta res.

Moltes gràcies.

EL SR. SÍNDIC MAJOR DE LA SINDICATURA DE COMPTES DE LES ILLES BALEARS (Joan Rosselló i Villalonga):

Bé, jo només faré un parell de... respondré al que s'ha plantejat sobre els consells insulars i perquè estan més o menys el mateix en tots els casos i després permeti'm que faci un parell de matisos sobre les inversions estatutàries perquè segons quines coses s'han dit aquí entre elles si aquest desviament fossin delictes jo no seria aquí, estaria tancat, perquè n'era el responsable, vull dir que, en part, hi ha determinades coses que, home, que cal com a mínim posar-les entre cometes.

Bé, respecte, també abans de començar voldria matisar que de vegades quan els síndics venim a explicar determinades coses no és el nostre objectiu ni és la nostra funció imputar culpes ni responsabilitats a ningú, aquí fem un informe i quan l'informe es fa jo crec que, almenys des que jo hi som, no hem mirat mai qui hi havia en aquells moments, sinó si una cosa estava ben feta o mal feta, independentment del partit o de qui fos que hi hagués en aquells moments.

Amb açò vull recordar les paraules que va dir el Sr. Camps a la compareixença que hi va haver de la consellera, va dir que estaria molt content que l'informe d'inversions estatutàries l'hagués firmat jo, el firmam com a consell, no com a... la qual cosa demostra la nostra imparcialitat, serveixi com a exemple

per demostrar la nostra imparcialitat, tot i que tots hem tengut determinades responsabilitats.

Dit açò, en relació als consells insulars. Jo he fet una sèrie de recomanacions, al final de tot he fet recomanacions i qualche reflexió i per a mi que la reflexió que he volgut transmetre, que no sé si ha quedat prou clara, és que és una mica, és una mica, diguem, sorprenent el tema de les incorporacions, vull dir... però, s'havia de plantejar, bé, aquí s'hauria de pensar, s'hauria de repensar, però això no em correspon a jo, jo puc llançar la idea o el pensament, però qui ha de fer les reflexions des d'un punt de vista normatiu, són... des del punt legislatiu són vostès, no?

Home, tenir els consells tan ben dotats, he dit, en relació amb una CAIB que passa... que les passa de tot color, que les passa de tot color des de l'any 2009, i trobar-te amb uns consells que, francament, estan... jo no diré si estan ben dotats o no, perquè en el dia a dia i en la despesa corrent potser que tinguin mancances, però no parlem d'açò, parlem que duen un romanent d'inversions que es van fent una bolla d'un any per un altre. Aleshores, la qüestió és plantejar-se si això ha de seguir així o en qualche moment en els consells també s'ha de dir, mira, tens una capacitat de gestió que és la que és i hi ha determinades coses que s'han de corregir. Clar, les incorporacions són possibles en la mesura que tens un romanent i el romanent, com deia el Sr. Alcover, el tens perquè en part tens un drets pendents de cobrament sobre una... de la CAIB. O sigui, els consells estan bé perquè la CAIB els deu molts de recursos i açò ho poden incorporar. Clar, des del moment que, com deia el Sr. Alcover, si a açò es diu no, no, liquidam i allò, *tabula rasa*, home, la situació ja canviarà dramàticament, que he intentat també explicar-ho.

Després, per acabar amb els consells, hi ha una qüestió també que, jo ja els ho vaig dir a la primera compareixença, i és que costa molt fer una inversió. Ningú, ningú no pot pretendre que per fer una carretera o una escola en un any estigui feta, açò és una cosa irreal en aquest món, jo supòs que en aquest món i fins i tot en el món anglosaxó, perquè el sistema administratiu espanyol és molt preventiu i, per tant, abans de fer qualsevol cosa s'han de complimentar molt, molt, molts de tràmits, i si ho vols fer bé aleshores tot du el seu temps. Jo vaig posar un exemple molt senzill, una escola està tres anys des del moment que es planifica fins el moment que s'executa, açò només quant a execució, però després hem de pensar que s'ha de trobar finançament, el Sr. Salvà comentava tema de cessions de crèdit, cessions de crèdit que ningú no es pensi que és anar al banc i hola, bones!, i una cessió de crèdit. En una cessió de crèdit hi ha involucrats el Govern, normalment, i ajuntaments i a l'ajuntament l'has de convèncer perquè accepti una cessió de crèdit, perquè una cessió de crèdit representa per fer una escola que l'ajuntament figura com a deutor encara que després qui pagui aquella despesa sigui el Govern. És a dir, el Govern paga al banc directament i l'ajuntament no veu ni un cèntim. Clar, engirgolar tot això no és una qüestió de dos dies, fins que es varen acabar les cessions de crèdit l'any 2009.

Per tant, és realment complicat fer una escola, ara imaginin fer una carretera que implica procediments d'expropiacions que són llarguissims, etc. Per tant, jo entenc raonable que hi hagi

determinats retards en determinats projectes d'inversió, el que ens hem de qüestionar és, home, una cosa és parlar de 10 milions o 12 milions sobre 50 i l'altra és multiplicar per quatre la quantitat inicial. Per tant, açò és una reflexió que a nivell d'altres bandes també es qüestiona el paper de determinades institucions, però jo no crec que s'hagi de qüestionar sinó millorar la capacitat de gestió. Municipis i consells insulars per gastar o per realitzar despesa corrent tot és molt fàcil, fas una convocatòria de subvencions i se'n van 30 milions, 40, 50, els que tu vulguis, però fer una escola, una escola és molt diferent, hi ha projectes, hi ha arquitectes, hi ha valoracions, hi ha tot el procediment administratiu, meses de contractació i això per a uns ens com els consells i els municipis que tenen, diguem, les seccions de gestió, o sigui, pressupostària contractació, relativament minvades, home, s'entén aquest retard.

Una altra cosa és que s'haguessin de dotar millor aquestes seccions, però bé, d'Hisenda no se'n recorda ningú perquè és una pedra dins la sabata, millor gastar-s'ho en unes altres coses que tenen més visibilitat ciutadana.

Per tant, el 50% evidentment és un percentatge molt baix d'execució, però bàsicament perquè va associat a projectes d'inversió no a despesa corrent en cap cas. Matisat això.

No sé si hi havia res més sobre els consells. Bé, quant al reconeixement de crèdit, era el Sr. Melià, però se n'ha anat, el reconeixement de crèdit és un problema, és que s'ha fet una despesa seguint un tràmit aquí o sense seguir tràmits. El reconeixement extrajudicial de crèdit és un altre procediment previst per donar cobertura a una despesa que s'ha realitzat de forma incorrecte. Ell dirà, home, no hem de perjudicar al proveïdor, no, el proveïdor està totalment cobert perquè com que hi ha criteri aquest d'enriquiment injust l'administració hauria de pagar, no es tracta de perjudicar a ningú, del que es tracta, però és que una vegada fas un expedient per segona vegada no hi hauria de poder haver cap tipus d'informe desfavorable per part d'Intervenció, perquè has fet un procediment precisament per corregir una errada.

En aquest cas del Consell de Mallorca estam parlant de 700.000 euros sobre 2 milions d'euros, és a dir, 2 milions d'euros són el reconeixement extrajudicials de crèdit i 700.000 euros són aquells que tenen una avaluació desfavorable per par d'Intervenció. Val a dir que s'ha reduït moltíssim també. Jo record que el 2012 estàvem parlant d'uns 10 milions d'euros, 11 o 12 estàvem parlant de 10 milions d'euros; ara estam parlant de 4 milions. Per tant en conjunt, com a conjunt, sí que s'ha millorat la situació.

També aquí he de matisar una cosa. No he dit en cap cas que els consells insulars no hagin fet cas a cap..., vull emfasitzar, a cap recomanació; he dit que moltes vegades les recomanacions moltes vegades continuen essent les mateixes que els altres anys, i açò mostra que ens fan poc cas; no he dit que no ens en facin cap, he dit que ens en fan poc. El Sr. Alcover ho sabrà, també, perquè en el cas de la Universitat també feim moltes recomanacions, i a vegades es repeteixen i és una qüestió a vegades d'intensitat. La incidència hi és, però potser teníem una incidència que afectava a 5 milions d'euros i ara és una incidència que afecta a 1 milió d'euros, amb la qual cosa sí que hi ha una millora i sí que ens fan un poc de cas,

però no ens fan tot el cas que voldríem. Només vull matisar açò.

Respecte de les inversions estatutàries, només un parell de coses. Vull recordar, com també ha dit el Sr. Alcover, que 2.800 milions no és el que l'Estat hauria d'enviar a la CAIB, és el que l'Estat hauria d'invertir a Balears, sigui a través del ministeri del que sigui, convenis amb ens locals, convenis amb..., perquè a vegades sent parlar d'inversions estatutàries com si fos..., els 2.800 milions fossin una cosa que l'Estat ha de firmar amb la CAIB, i no és així; l'Estat és com si tingués un llistat de 2.800 milions -que després un altre dia fora d'aquí ja vos explicaré com van sortir, perquè no ho sap ningú, amb excepcions-, aleshores no té un llistat que..., bé, perdó, té un llistat que va dient, 2.800, 300 per aquí, 200 per allà, 400 per allà..., i va descomptant. Què passa aquí?, com s'aconsegueixen aquestes inversions?, i després aniré al final de les recomanacions del que hem de fer per recuperar els diners. És una tasca que, qui hi hagi estat, és una tasca absolutament esgotadora, perquè és allò del *vuelva usted mañana*; vas a veure un ministre, el ministre et diu "no, aquí jo no tenc recursos; açò, a Hisenda"; Hisenda diu "no, no, Medi Ambient té recursos, que ho posin ells". En determinats casos es feien determinades inversions per un ministeri que no tenien la catalogació de fons finalistes, el 31..., bé, no me'n record ara del número exacte, sinó que venia per un altre banda, com el conveni de trens amb 3,9 milions d'euros, que no és inversió estatutària, és un conveni que venia a part; o com tot el tema d'inversió en torrents, etc., etc. Per tant jugues amb una administració que està acostumada a -perdonin l'expressió- a torejar el personal, siguin de Balears o siguin de la "conxinxina".

Per tant és molt difícil arribar a negociar les inversions estatutàries un any determinat. De fet es fixaran que la major part dels convenis es firmen el mes de desembre de l'any en curs, i això és important, és a dir, tens capacitat zero per executar una inversió aquell mateix any, d'acord? Clar, açò és difícil de canviar i és, ja dic, una tasca esgotadora de negociar, negociar, negociar, i en qualsevol cas, com també ha dit el Sr. Salvà, home, anar a vies judicials jo la veritat és que és una solució una mica, perdonin l'expressió, una mica ridícula, perquè els advocats de la comunitat autònoma sé que són extraordinaris i guanyen molts de plets, però davant l'arsenal que té l'Advocacia de l'Estat..., poca cosa tens a fer. De fet fixin-se que un conveni que esmentava també el Sr. Salvà, el conveni de carreteres que van cancel·lar en un moment donat, la sentència no deia..., l'únic que deia és que aquell conveni no es podia cancel·lar de forma unilateral, i instava a negociar. És una sentència, crec recordar, del 2007 o del 2008; som al 2015 i així estam.

Insistesc, una administració té molt fàcil torejar. Igual que el que pugui passar amb els convenis aquests; clar que s'han de negociar tots els convenis, però aquí el que hem detectat és que diferents convenis, l'administració que els gestiona, perquè està dispersa, un serà Turespaña, un altre el ministeri de no sé què, de Medi Ambient, els criteris interns que hi ha per prorrogar o no són diferents. És a dir, te trobes amb una administració a nivell estatal que té criteris diferents de gestió. Per això una de les recomanacions és dir, bé, anem a cercar un únic interlocutor per saber què hem de fer o què hem de deixar de fer. Clar, això

vol dir que la pròrroga o no, no depèn tant de qüestions jurídiques com de la voluntat..., que el ministre responsable o el president d'una entitat, la que sigui, tengui voluntat o no al final d'executar-lo.

Aquí no es tracta de dir el que ha fet un, el que ha fet un altre, si ho ha fet bé o malament, sinó que hi havia la possibilitat, com estableix l'Estatut, que arribin uns recursos, i el que hi hauria d'haver és una mica d'acord que aquests recursos han d'arribar, i no canviar de prioritats d'un any a un altre, i també això tothom ho sap, *quien no llora no mama*. A Madrid o a l'Administració General de l'Estat no crec que vengui mai cap ministre ni ningú a dir: "Hola, buenas. Aquí teniu 200 milions; què voleu fer?". No succeirà, o no acostuma a succeir.

I açò vol dir també, i és la darrera puntualització, aquí parlàvem, que són nombres que no s'han dit, però parlàvem... jo crec que el darrer any del..., el 2007, la inversió de l'Estat prevista a través de tots els seus organismes autònoms era d'uns 217 milions d'euros -estic parlant ara de memòria-; per tant quan es va fer aquest càlcul eren uns 400 milions d'euros que no arribava el compliment de l'Estatut l'any 2007, que el que havien d'arribar eren uns 500 milions d'euros. Aquesta quantia hauria d'haver anat disminuint o ajustant-se any a any depenent del nivell d'inversió que hi hagués en aquells moments. Clar, quan tu parles o quan tu et refereixes a un volum d'inversió de passar de gestionar no 200 milions d'euros, perquè 217 milions d'euros no els gestionava la CAIB, els gestionava l'Estat, que de sobte venguin i et diguin aquí tens 200 milions d'euros més, és com si..., pensau un símil, o m'agradaria que els diputats pensassin un símil, que si treis la loteria vos toquen 83 milions; tindrieu un petit problema. Bé, molta gent, però jo diria que la majoria, la majoria sí. Què fas amb allò? Aleshores és una qüestió que a vegades l'administració, igual que el consell insular que sigui, que de sobte li dius "aquí tens 30 milions d'euros, però en inversions", home, és molt difícil gestionar tot això. Jo entenc que en aquell moment i posteriorment açò ha sobredimensionat la capacitat que pogués tenir l'administració, en aquest cas autonòmica, de gestionar determinats projectes. I també els consells, que van rebre recursos d'aquestes inversions estatutàries, u, directament per l'Estat a través de convenis, de carreteres, per exemple, i, dos, indirectament a través de convenis amb la CAIB. Per tant almenys quedín-se amb la idea que no tot és tan senzill com a vegades sembla.

I finalment, per acabar, perquè aquesta sí que crec que és una qüestió important que s'ha esmentat en molts de casos, la desviació pressupostària no va existir mai; és a dir, el que es diu aquí és un criteri de caixa que és un criteri de tresoreria, és a dir, quan a tu t'arriben recursos i dia 26 de desembre l'Estat et diu "hem de firmar i aquí teniu 30 milions d'euros", ningú no pot pensar que amb els 30 milions acabaràs pagant una obra que ha de durar tres o quatre anys. Per tant és lògic que, per criteri de caixa única, açò vagi a cobrir les necessitats que siguin. Però una qüestió molt diferent, que seria la que el Sr. Alcover deia que, home, això seria quasi quasi delictiu, seria que alguna cosa arribi per un fons finalista, que estigui pressupostat com a tal, i que després aquesta partida se'n vagi a una partida pressupostària totalment diferent. Això d'aquí no ha succeït ni ho he detectat a l'informe. El que sí ha succeït és un tema de tresoreria, però en cap cas no pressupostari. Açò vol

dir que si l'administració que ho va gestionar hagués volgut, pressupostàriament hauria pogut executar els convenis, d'acord?, els convenis que haguessin posat que haguessin arribat els recursos, d'acord?; el del tren era una cosa diferent, però si va arribar alguna cosa per pagar -per dir alguna cosa- el port de Ciutadella, s'ha pagat o es pagaria el port de Ciutadella, no es podria destinar a fer un port a una altra banda o a gastar-ho en despesa corrent, pressupostàriament. Açò és important que ho tinguem en compte perquè allò altre implicaria una situació bastant més greu, i evidentment la Sindicatura s'hauria vist obligada a dur-ho als òrgans corresponents.

I amb açò voldria acabar i agrair-los a tots la seva presència.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Passam al torn de rèplica. Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Antoni Camps per un temps de cinc minuts.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Seré molt breu. El síndic major fa una estona es queixava que li feien poc cas determinades administracions. Idò miri, jo li diré un cas on sí que li han fet cas, valgui la redundància, i m'ho ha fet recordar el Sr. Alcover fa una estona, i és el cas de l'informe de contractes amb l'Ajuntament d'Alaior. Precisament aquest informe, on nosaltres vam denunciar que hi havia possibilitat d'actes delictius, aquest informe, com totes els informes, m'imagín, va anar al Tribunal de Comptes i la Fiscalia, d'ofici, ha actuat, i la Guàrdia Civil per dues vegades ha anat a l'Ajuntament d'Alaior per recaptar informació i documentació i ja veurem com acaba. I els responsables dels anys diríem d'aquests contractes que nosaltres havíem detectat com a irregulars, o fins i tot delictius, ja rendiran comptes, si és que n'han de rendir. Per tant, almanco la Fiscalia en aquest cas sí que li ha fet cas.

Una altra qüestió és que segurament he estat jo el que he dit allò de desviament de fons, segurament..., tal vegada no és la paraula més encertada, però jo llegiré textualment la conclusió general de l'informe de la Sindicatura de Comptes, quant a inversions estatutàries número 3, i diu: "A causa de la crisi, i en virtut del principi de caixa única, s'han fet servir els fons finalistes rebuts *ex ante* - fons finalistes rebuts *ex ante*- per atendre el pagament de despeses diverses". És a dir, uns fons que havien d'anar, que eren finalistes, a inversions, es van destinar a atendre el pagament de despeses diverses. Bé, li podem donar el qualificatiu que vulguem, però evidentment eren uns fons que havien d'anar a una cosa i van anar a una altra.

I per açò, d'aquí ve que la Sindicatura faci una sèrie de recomanacions i una de les recomanacions és efectuar un seguiment comptable, exhaustiu de les despeses i dels ingressos afectats pel finançament de la disposició transitòria novena, etc. És a dir, controlem aquests fons finalistes que arriben, controlem aquestes despeses que vénen afectades per aquests fons finalistes. I açò quedava resolt amb l'article 42 de la nova Llei de finances, una Llei de finances que, incomprensiblement, perquè havia tingut un ampli consens de tots els partits polítics,

incomprensiblement l'actual Govern ha suspès de moment de forma provisional. I aquest article que hauria solucionat o hauria posat solució a aquesta qüestió, és un article que evidentment no està en vigor i no es pot aplicar.

I una altra qüestió que també m'agradaria remarcar, tot i que avui els síndics ens han tirat un poal d'aigua freda a sobre, és que jo segueix esperant a veure què farà la presidenta Armengol, quan va dir que no deixaré perdre ni un euro d'aquests 2.800 milions d'euros. Per tant, nosaltres esperam que durant aquests anys de presidència de la Sra. Armengol, recuperi aquests 2.800 milions d'euros, i insistirem a la presidenta que recuperi aquests 2.800 milions d'euros. Nosaltres confiam plenament en la seva paraula i sabem perfectament que la seva gestió, que serà brillant, ens durà a tots els balears aquestes inversions de 2.800 milions d'euros.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Camps. Atesa l'absència del portaveu del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, té la paraula per part del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca el Sr. Antoni Reus, per un temps de cinc minuts.

EL SR. REUS I DARDER:

Gràcies, president. Moltes gràcies als síndics i al Síndic Major per les seves explicacions.

Respecte de les inversions estatutàries, entenc que aquests 2.800 milions, com ha dit, s'haurien de treure les inversions realitzades directament pels pressuposts generals de l'Estat, entre 2008 i 2014. Clar, sumen de l'ordre de 1.250 milions d'euros, aproximadament. Per tant, entenem que si s'han conveniat per 860, faltarien uns 700 milions d'euros que no s'han conveniat, i aquests milions d'euros que no s'han conveniat, si donam per bo el càlcul de 2.800, perquè també m'ha paregut entendre per la intervenció que ha fet, que aquesta mitjana de 400 per any durant 7 anys, gairebé era una mitjana que semblava que s'havia d'anar ajustant, en funció de com evolucionàs la mitjana de despesa a totes les comunitats autònomes. Però donant per bo aquest càlcul, tendríem que hi ha 700 milions d'euros que no s'han conveniat mai. I ara està clar que la disposició transitòria ja no està en vigor, no sé si ha servit de res, perquè pareix que per allò que s'ha comentat i la sentència a què fa referència l'informe, pareix que les disposicions transitòries, les lleis orgàniques d'estatut d'autonomia, valen tant com la paraula de l'Estat més o manco.

Per tant, entenem que en aquesta part no hi ha res a fer, almanco és el que entenem de les explicacions que se'ns donen. I per part dels 500 milions, entenc que el que se'ns ha expressat és que es podria anar als tribunals, però en el cas que s'arribàs als tribunals, el màxim que podríem aconseguir és que el tribunal digués, sí hi ha un conveni, però bé, s'ha de firmar una addenda. Que és el mateix que ens diu a dia d'avui bàsicament l'informe de la Sindicatura, sí s'hauria de firmar una addenda. A nosaltres, pel que ens consta, a l'Estat, la comunitat autònoma sí que s'ha interessat en firmar una addenda dins el protocol. Si dins el protocol s'ha posat el que s'ha posat, és

perquè s'ha posat el que l'Estat ha acceptat parlar, perquè les altres coses no les ha acceptades parlar.

Evidentment, aquí ens trobam amb una situació totalment..., bé. El Sr. Salvà deia que la conclusió que extreu és que els tipus de conveni que poden funcionar i els que no poden funcionar, jo n'extrec un corol·lari que és: l'Estat no és de fiar en aquests temes. L'Estat no és de fiar quan fas un conveni que té complirà i t'aportarà els recursos a què s'ha compromès.

Respecte del coneixement extrajudicial, un comentari que crec que ja vaig fer en el mateix informe, però tots ens repetim un poc, els informes es repeteixen un poc en les conclusions i nosaltres, els diputats, també ens repetim en les observacions que feim. A molts d'ajuntaments i a moltes administracions els interventors consideren que una factura de l'any 2015 presentada a partir d'1 de gener de 2016, automàticament va a extrajudicial. Per tant, en molts de casos no hi ha cap incompliment de normativa de contractació, ni molt manco. Una factura datada a 30 de desembre de 2015, entre al registre de l'ajuntament dia 1 de gener de 2016, l'interventor automàticament reconeixement extrajudicial. Per tant, en moltes ocasions no hi ha ni tan sols un incompliment de la normativa, ni cap omisió de cap tràmit administratiu.

I respecte de l'incompliment de termini de l'aprovació de pressuposts en els ajuntaments, evidentment hi ha una casuística tan elevada que fa variar aquest tema, com l'existència de consistoris que estan en minoria; el fet que, a diferència de la comunitat autònoma, que aprova el pressupost i automàticament entra en vigor, a un ajuntament hi ha una exposició prèvia al BOIB; és necessari arribar a consensos als ajuntaments; moltes vegades són el mateix batle, els mateixos regidors que s'han de posar a fer la feina tècnica de configurar un pressupost. Per tant, la casuística jo crec que pel que he vist, hi ha molts d'ajuntaments que presenten un 25% de termini, hi ha una altra part important que dins el primer gener-febrer de l'any, després evidentment hi ha una part d'ajuntaments que tenen dèficits importants i que se'n van a aprovació de pressupost de finals d'any pràcticament i que fan pujar molt la mitjana de dies que es supera el termini d'aprovació. Si anam també a aquestes mitjanes, veurem que les mitjanes més elevades evidentment són els ajuntaments de manco de 5.000 habitants...

EL SR. PRESIDENT:

Ha d'acabar Sr. Reus.

EL SR. REUS I DARDER:

...és un tema de recursos.

I una darrera referència, ja acab, s'ha fet referència al tema que el tribunal de Madrid es plantejava cridar els batles si hi havia un incompliment. Jo crec que si hi ha qualche batle que el criden perquè no ha entregat el compte general, dirà: de què em parles. Vull dir, el ministeri, quan ha hagut de menester informació dels ajuntaments, ho ha tengut molt clar, a qui ha posat de responsables? Els interventors, i els interventors s'han posat les piles. El batle és impossible que..., evidentment és el responsable darrer, però és impossible que confeccioni el

compte general. Al final aquí els responsables són, si es vol que la cosa funcioni, l'Estat ho ha tengut clar, qui ha posat de responsables han estat els interventors i els interventors evidentment compleixen pel que els hi va.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Reus. Atesa l'absència del portaveu d'El Pi PROPOSTA PER LES ILLES, del portaveu del Grup Parlamentari MÉS per Menorca i del portaveu del Grup Parlamentari Mixt, té la paraula el portaveu del Grup Parlamentari Socialista, Sr. Andreu Alcover per un temps de cinc minuts.

EL SR. ALCOVER I ORDINAS:

Gràcies, Sr. President. A mi no m'agradaria entrar en polèmica, però crec que estic obligat a fer dues matisacions.

La frase literal de dir "aspirar als 2.800 milions d'euros és impossible", crec que és un error en si mateix, d'entrada, perquè això ho diu l'Estatut d'Autonomia, ens ho diu la llei i és tant com dir que és impossible complir amb la llei, això nosaltres com a parlamentaris no podem pensar que és impossible, al final tal vegada acabar sent que no vénen tots, eh?, però dir que aspirar als 2.800 milions és impossible, jo em resistesc a creure que no puguin arribar i al final entenc el que deia el síndic major, i és el millor resum d'aquest informe, que va passar en la legislatura anterior, *quien no llora no mama*, és que és el millor resum, és que si no es reclamen no te'ls donen, és així de senzill, el que passa és que hem perdut quatre anys a reclamar aquests 2.800 milions.

Respecte del pla comptable, vostè sap que jo tenc una fixació especial, ja li ho vaig dir en la darrera compareixença que vàrem fer, no és excusa que el pla general sigui de l'any 1999 -entenc- per descontrolar els fons finalistes, entre altres coses perquè com a excepció al darrer informe de la Sindicatura no hi era ja, ja no hi apareixia, l'excepció que el pla comptable estava desfasat quan abans sí que hi era, al darrer ja no va sortir, ja no va sortir i jo ho vaig manifestar aquí una altra vegada, ja s'havia llevat.

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

Sí, perquè havien dit que aquell any...

EL SR. PRESIDENT:

Un segon, senyor....

EL SR. ALCOVER I ORDINAS:

No, no, si ho record, se'm va dir que... perquè es va dir que aquell any ho havien de canviar, però el resultat és que no hi és... no, i estam d'acord que hi ha de ser, eh?, no és que... no és una crítica, crec que al final el que han de fer és canviar i adaptar, però el que és evident i així consta a les recomanacions, amb els quals estic d'acord, és que s'han d'ajustar aquestes quantitats perquè si un té fons finalistes que o els ha de tornar o els ha de gastar no els pot desviar a romanents pressupostaris, això és més clar que l'aigua, sigui

amb el pla del 1999 o amb el pla del 2010, és igual, principi bàsic perquè si no està gastant una cosa que després haurà de tornar, la gastarà dues vegades i això crec que està bé, està ben expressat.

Igualment que crec que està ben expressada la conclusió número 3, a pesar que la interpretació d'un o altre com pot veure és diametralment oposada, jo estic d'acord en la redacció, en la redacció crec que està expressat el que és un principi d'unitat de caixa, el problema és que hi ha algun economista que no entén això i ha dit la paraula "desviació de fons", no ha estat vostè evidentment i jo no he dit que fos vostè, no, no m'atreviré, és que no ho ha estat vostè.

És clar, desviació de fons jo entenc que és... i crec que el síndic major ho ha explicat perfectament, està pressupostar una altra cosa i (...) una altra cosa, és totalment diferent, però si una persona que a més és llicenciada en economia no entén... m'estalviaré l'adjectiu, però és que crec que directament està... no sé, mentint com a mínim?... en fi, no ho sé.

Finalment i per acabar, jo havia entès que de l'any 2012 a l'any 2014 no havien fet cap... no havien acceptat cap recomanació de la Sindicatura, per tant, ha estat un error d'interpretació i evidentment ho retir o ho matis, entenc perquè també ho he viscut que una administració sigui la que sigui d'un any per l'altre no ho pot arreglar tot i el que ha d'anar fent és arreglar-ho gradualment perquè cada any surten coses noves també, no sempre es repeteix això..., però bé, entenc que si ho ha anat arreglant, jo retir la meva intervenció, és que havia entès -mal entès- que no havien fet cap cas a cap recomanació i això sí que era realment greu.

Per la resta, gràcies per l'exposició i endavant amb la feina que és molt útil.

Gràcies.

EL SR. SÍNDIC DE COMPTES DE LA SINDICATURA DE COMPTES LES ILLES BALEARS:

Gràcies, Sr. Alcover. Per contestar i per a contrarèplica té la paraula el síndic major o qualsevol altre síndic que l'acompanyi.

EL SR. SÍNDIC DE COMPTES DE LA SINDICATURA DE COMPTES LES ILLES BALEARS (Bernat Salvà i Alloza):

No, respecte als 2.800 milions d'euros jo havia donat la meva opinió personal, vostè... venim i no dubto que es podran aconseguir, i el Sr. Camps li ho recordarà m'imagin cada setmana en aquest sentit, no?

Quant a la recomanació del pla general, no record si al 2013 hi era, però si no hi era, vol que li digui per què no hi era?, perquè la mateixa llei de finances preveu que en sis mesos estigui enllestit, la nou, i a posta la llevaren, si no hi és, el que passa és que ara l'han tornat suspendre... sí, sí, la mateixa llei de finances preveia un termini per aprovar un pla general.

Res més.

EL SR. SÍNDIC MAJOR DE COMPTES DE LA SINDICATURA DE COMPTES DE LES ILLES BALEARS (Joan Rosselló i Villalonga):

Jo, un dia vos ho explicaré perquè... ara no són... 2.800 milions és el que es va firmar, però si s'hagués fet un càlcul any a any, 2.800 milions -ho dic així- seria un excés desorbitat perquè es va passar de representar 400 o 500 milions d'euros a l'any 2007 quan la inversió estava disparada al 2012 (...) va retallar més d'un 50%. Per tant, com que no... l'Estatut diu que s'ha de calcular any a any. A l'Estatut no surt res de 2.800 milions. 2.800 milions és un acord entre un secretari d'Estat i un conseller d'Hisenda. Evidentment un acord entre un secretari d'Estat i un conseller d'Hisenda, després se li dona... vull dir, es desenvolupa, però bé, una vegada que el secretari d'Estat no hi és o el ministre no hi és, hi ha poc on aferrar-se, el que sí és cert és que hi ha -i al Sr. Camps la hi ha mostrat- una carta on es reconeixen unes inversions per 2.800 milions, però 2.800 milions si algú recorregués judicialment el que li diria és, miri, com a màxim li donarien el que diu l'Estatut i el 12, 13 i 14, aquesta quantitat de 400 milions és molt, molt, molt superior al que els tocaria. Per tant, si som rigorosos, el càlcul s'hauria de fer any a any i no agafant aquest acord que va firmar un secretari d'Estat en una situació determinada, que un dia els ho podríem explicar, i que açò es va anar incorporant a cadascun dels convenis, es va agafar aquella xifra màgica que diu que són 2.800 milions i a cada exposició de motius dels convenis surt aquesta xifra de 2.800 milions d'euros, però que té... 2.800 milions tenen una història i no és estrictament aplicació del que diu l'Estatut d'Autonomia, uns anys va anar per davall i uns anys va anar per... hauria anat per sobre i uns altres anys infinitament per sobre perquè va ser zero el que es va invertir directament o indirectament.

Només era això, moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Acabat el debat, volem agrair als síndics i a la secretària general la seva presència i explicacions i anunciam que s'obre un termini de seixanta minuts durant el qual els grups parlamentaris podran presentar davant la Mesa de la comissió propostes de resolució als informes i escrits debatuts en la sessió d'avui.

Per tant, se suspèn la sessió per un temps de... el temps que considerin els portaveus, podem suspendre tres minuts per acomiadar els síndics i llavors reprenem la sessió.

EL SR. PRESIDENT:

Reiniciem la sessió?

Passam al debat de les propostes de resolució presentades a l'informe 110/2015, sobre la rendició de comptes del sector públic local de les Illes Balears, corresponent a l'exercici 2014, escrit RGE núm. 955/16. Hi ha una proposta de resolució presentada pel Grup Parlamentari Popular, hi ha intervencions?

Els portaveus comuniquen que no hi ha intervencions. Per tant, passam a votació.

Vots a favor?

Sr. Secretari, si vol...

EL SR. SECRETARI:

Sí. Vots a favor, unanimitat.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Secretari.

Passam al debat de les propostes de resolució presentades a l'informe 112/2016, sobre els convenis de col·laboració signats entre l'Administració General de l'Estat i l'Administració de la CAIB 2008-2014 en el marc de les anomenades inversions estatutàries, escrit RGE núm. 6315/16.

Els senyors portaveus volen intervenir? No hi ha intervencions.

Passam a la votació.

EL SR. PRESIDENT:

Sí, Sr. Alcover, té la paraula.

EL SR. ALCOVER I ORDINAS:

Voldríem demanar el vot per separat del punt 1 i de la resta de punts, si escau.

EL SR. PRESIDENT:

Passam, idò, a votació del punt número 1.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

EL SR. SECRETARI:

3 vots a favor i 5 en contra.

EL SR. PRESIDENT:

Més bé no hi ha ningú. Per tant, queda rebutjat el punt número 1. Passam a votació dels punts 2, 3, 4 de la proposta esmentada abans.

Vots a favor?

EL SR. SECRETARI.

Unanimitat.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Secretari. Passam al debat de les propostes de resolució presentades en els informes 114, 115, 116 i 117/2016,

dels comptes generals dels consells insulars de Mallorca, de Menorca, d'Eivissa i de Formentera corresponent a l'exercici 2013, escrit RGE núm. 6611/16.

Senyors portaveus, hi ha intervencions? No hi ha intervencions. Per tant, passam a votació.

Vots a favor?

EL SR. SECRETARI:

Unanimitat.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Secretari. Per tant, queda aprovada aquesta proposta de resolució.

No havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS